

Prince of Songkla University
Pattani Campus
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ลำดับที่.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง วิธีการพัฒนาการตรปียะสุในโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาการ

คำชี้แจง สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์

1. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาวิธีการตรปียะสุในโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาการ เป็นการศึกษาทางวิชาการ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะไม่มีผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น แต่มุ่งประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น จึงขอความกรุณาจากท่านให้ตอบคำสัมภาษณ์ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาระบบการศึกษาต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ วิธีการตรปียะสุนักเรียน ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิธีการตรปียะสุนักเรียน ของโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาการ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบคำสัมภาษณ์มา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

นางสาวไมชาเร้าะ ชุนรักษ์

นักศึกษาปริญญาโท

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์

- 1.1 เพศ.....
- 1.2 อายุ.....ปี
- 1.3 วุฒิกการศึกษาสูงสุด.....
- 1.4 ตำแหน่งงาน.....
- 1.5 ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี
- 1.6 วัน เดือน ปี ที่ให้การสัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ วิธีการตรึงปิยะนักเรียนของโรงเรียนหาดใหญ่ วิทยาคาร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์บอกเล่า ถึงรูปแบบและ วิธีการดำเนินงานตรึงปิยะนักเรียน ว่าใช้วิธีการอย่างไร หากผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่สามารถบอกได้ ว่ามีวิธีการใดบ้าง ผู้สัมภาษณ์จะทำการสัมภาษณ์ถึงวิธีการต่อไปนี้ ว่ามีการใช้ในโรงเรียน หรือไม่ หากมี มีวิธีการใช้อย่างไร

1. วิธีการตรึงปิยะสุโดยการใช้อัลกุรอ่านและอัลหะดิษ

- 1.1 ท่านใช้อัลกุรอ่านและอัลหะดิษในการตรึงปิยะนักเรียนหรือไม่
- 1.2 หากใช่ ท่านใช้วิธีการใดต่อไปนี้
  - 1.2.1 การมอบหมายให้นักเรียนศึกษาโดยตรงจากอัลกุรอ่านและอัลหะดิษ
    - 1.2.1.1 ท่านใช้วิธีการมอบหมายให้นักเรียนศึกษาโดยตรงจากอัลกุรอ่าน และอัลหะดิษเพื่อการตรึงปิยะนักเรียนหรือไม่
    - 1.2.1.2 ท่านมีวิธีการอย่างไรในการตรึงปิยะนักเรียนโดยการมอบหมาย ให้นักเรียนศึกษาโดยตรงจากอัลกุรอ่านและอัลหะดิษ
    - 1.2.1.3 ท่านใช้วิธีการตรึงปิยะนักเรียนด้วยการมอบหมายให้นักเรียน ศึกษาโดยตรงจากอัลกุรอ่านและอัลหะดิษเพื่อวัตถุประสงค์ใด
    - 1.2.1.4 ท่านคิดว่าการตรึงปิยะสุด้วยวิธีการมอบหมายให้นักเรียนศึกษา โดยตรงจากอัลกุรอ่านและอัลหะดิษทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร
    - 1.2.1.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตรึงปิยะสุนักเรียนโดยใช้วิธีการตรึงปิยะสุ ให้นักเรียนศึกษาอัลกุรอ่านและอัลหะดิษโดยตรงหรือไม่ อย่างไร
  - 1.2.2 การให้นักเรียนศึกษาและวิเคราะห์ด้วยตนเอง
    - 1.2.2.1 ท่านเคยให้นักเรียนศึกษาอัลกุรอ่านและอัลหะดิษและให้ วิเคราะห์ด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรึงปิยะสุนักเรียนหรือไม่
    - 1.2.2.2 ท่านมีวิธีการอย่างไรในการตรึงปิยะสุนักเรียนโดยวิธีการ กำหนดให้นักเรียนศึกษาจากอัลกุรอ่านและอัลหะดิษโดยการวิเคราะห์ด้วยตัวเอง

1.2.2.3 ท่านให้นักเรียนศึกษาอัลกุรอานและอัลหะดีษ แล้ววิเคราะห์ด้วยตัวเองเพื่อวัตถุประสงค์ใด

1.2.2.4 ท่านคิดว่าการตรึงบียะฮ์โดยการให้นักเรียนศึกษาอัลกุรอานและอัลหะดีษและวิเคราะห์ด้วยตัวเองทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

1.2.2.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตรึงบียะฮ์นักเรียนโดยการให้นักเรียนศึกษาอัลกุรอานและอัลหะดีษแล้ววิเคราะห์ด้วยตัวเองหรือไม่ อย่างไร

1.2.3 การตรึงบียะฮ์โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้อัลกุรอานและอัลหะดีษผ่านสื่อต่างๆ เช่น จากหนังสือ จากอินเทอร์เน็ตจากวีดิทัศน์ต่าง ๆ

1.2.3.1 ท่านเคยให้นักเรียนได้เรียนรู้อัลกุรอานและอัลหะดีษผ่านสื่อต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรึงบียะฮ์นักเรียนหรือไม่

1.2.3.2 ท่านมีวิธีการอย่างไรในการตรึงบียะฮ์โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้อัลกุรอานและอัลหะดีษผ่านสื่อต่าง ๆ

1.2.3.3 ท่านทำการตรึงบียะฮ์โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้อัลกุรอานและอัลหะดีษผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ใด

1.2.3.4 ท่านคิดว่าการตรึงบียะฮ์โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้อัลกุรอานและอัลหะดีษผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

1.2.3.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตรึงบียะฮ์โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้อัลกุรอานและอัลหะดีษผ่านสื่อต่าง ๆ หรือไม่ อย่างไร

1.2.4 การตรึงบียะฮ์โดยการให้นักเรียนมาสับเปลี่ยนกันให้ความรู้จากอัลกุรอานและอัลหะดีษ และถอดบทเรียนร่วมกัน

1.2.4.1 ท่านเคยให้นักเรียนได้มาสับเปลี่ยนกันให้ความรู้ จากอัลกุรอานและอัลหะดีษ และถอดบทเรียนร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรึงบียะฮ์นักเรียนหรือไม่

1.2.4.2 ท่านมีวิธีการอย่างไรในการตรึงบียะฮ์โดยให้นักเรียนได้มาสับเปลี่ยนกันให้ความรู้ จากอัลกุรอานและอัลหะดีษ และถอดบทเรียนร่วมกัน

1.2.4.3 ท่านทำการตรึงบียะฮ์โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการให้นักเรียนมาสับเปลี่ยนกันให้ความรู้ จากอัลกุรอานและอัลหะดีษ และถอดบทเรียนร่วมกันเพื่อวัตถุประสงค์ใด

1.2.4.4 ท่านคิดว่าการตรึงบียะฮ์โดยให้นักเรียนได้มาสับเปลี่ยนกันให้ความรู้ จากอัลกุรอานและอัลหะดีษ และถอดบทเรียนร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

1.2.4.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตรึงบียะฮ์โดยให้นักเรียนได้มาสับเปลี่ยนกันให้ความรู้ จากอัลกุรอานและอัลหะดีษ และถอดบทเรียนร่วมกัน หรือไม่ อย่างไร

1.2.5 ท่านใช้วิธีการอื่น ๆ ในการตรึงบิยะสุนักเรียนโดยใช้อัลกุรอานหรืออัลหะดิษหรือไม่ อย่างไร กรุณาอธิบาย

1.3 ท่านประสบปัญหาในการตรึงบิยะสุนักเรียนด้วยการใช้อัลกุรอานและอัลหะดิษอย่างไรบ้าง

1.3.1 ท่านคิดว่า ปัญหาที่ท่านประสบอยู่ ควรมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

2. การตรึงบิยะสุนักเรียนด้วยการเป็นแบบอย่าง

2.1 ท่านได้ปฏิบัติตนในด้านการเป็นแบบอย่างนักเรียนในด้านต่อไปนี้หรือไม่

2.1.1 ด้านการแต่งกาย

2.1.1.1 ท่านได้แต่งกายถูกต้องตามหลักการของอิสลามทั้งตอนอยู่ในและนอกบริเวณโรงเรียนหรือไม่ อย่างไร กรุณาบอกถึงการแต่งกายของท่านทั้งขณะอยู่บ้านและโรงเรียน

2.1.1.2 ท่านได้แต่งกายในรูปแบบอื่นที่นอกเหนือจากรูปแบบการแต่งกายตามหลักการอิสลามหรือนอกเหนือจากรูปแบบที่โรงเรียนกำหนดหรือไม่ อย่างไร

2.1.1.3 ท่านคิดว่าการแต่งกายของท่านสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการตรึงบิยะสุนักเรียนได้หรือไม่ อย่างไร

2.1.1.4 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการตรึงบิยะสุนักเรียนด้วยการแต่งกายที่เป็นแบบอย่างหรือไม่ อย่างไร

2.1.2 ด้านการพูดจา

2.1.2.1 ท่านได้พูดจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพกับนักเรียน เพื่อนครูหรือบุคคลรอบข้างหรือไม่

2.1.2.2 ท่านเคยพูดจาด้วยคำที่ไม่สุภาพหรือไม่ หากเคย พูดกับใคร อย่างไร

2.1.2.3 ท่านคิดว่าการพูดจาของท่าน ได้เป็นแบบอย่างที่ดีในการตรึงบิยะสุนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

2.1.2.4 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านได้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนในด้านการพูดจาหรือไม่ อย่างไร

2.1.3 ด้านการทักทาย

2.1.3.1 ท่านมีวิธีในการทักทายกันในโรงเรียนอย่างไร

2.1.3.2 การทักทายระหว่างท่านกับนักเรียนใช้วิธีการใด

2.1.3.3 ท่านมีวิธีการตอบรับการทักทายอย่างไร

2.1.3.3.1 การตอบรับคำทักทายจากนักเรียน

2.1.3.3.2 การตอบรับคำทักทายจากเพื่อนครูด้วยกัน

2.1.3.3.3 การตอบรับคำทักทายจากผู้บริหาร

2.1.3.3.4 การตอบรับคำทักทายจากบุคคลต่างศาสนา

2.1.3.4 แบบอย่างในการทักทายที่ท่านได้แสดงออกให้นักเรียนได้พบเห็นและนำไปปฏิบัติเป็นแบบอย่างอย่างไรบ้าง

2.1.3.5 หากต้องทักทายคนต่างศาสนิกก่อน ท่านใช้วิธีการทักทายอย่างไร

2.1.3.6 ท่านได้บอกหรือแสดงให้นักเรียนได้เห็นมารยาทในการเริ่มต้นทักทายกับคนต่างศาสนิกหรือไม่ อย่างไร

2.1.3.7 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการทักทายเพื่อเป็นแบบอย่างในการตักทักนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

2.1.4 ด้านการรักษาเวลา

2.1.4.1 ในโรงเรียนของท่าน ให้ความสำคัญกับเวลาหรือไม่ อย่างไร

2.1.4.2 ท่านได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียนในด้านการรักษาเวลาอย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างที่ท่านทำและนักเรียนสามารถพบเห็นได้ในการปฏิบัติของท่าน

2.1.4.3 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการรักษาเวลาหรือไม่ อย่างไร

2.1.5 ด้านความเอื้อเฟื้อ

2.5.1 ในโรงเรียนของท่านมีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันหรือไม่

2.5.2 ท่านคิดว่าท่านเป็นคนที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่นหรือไม่ หากเป็น ท่านได้ทำอย่างไร

2.5.3 ท่านคิดว่า คนในโรงเรียนของท่านมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือไม่ หากมี มีอย่างไร

2.5.4 ท่านแสดงวิธีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้เป็นแบบอย่างให้แก่ นักเรียนหรือไม่ อย่างไร

2.5.6 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีใจด้านความเอื้อเฟื้อหรือไม่ อย่างไร

2.1.6 ด้านมารยาท ท่านได้แสดงวิธีการใดบ้าง ที่นักเรียนได้เห็นและสามารถเป็นแบบอย่างในด้านต่อไปนี้

2.1.6.1 มารยาทในการยืน

2.1.6.1.1 ในขณะที่ยืนต่อคิว การยืนรอรถ หรือการยืนพูดต่อหน้านักเรียนหรือบุคคลอื่น ๆ ท่านยืนอย่างไร

2.1.6.1.2 ในขณะที่ยืนต่อหน้าผู้ใหญ่ หรือผู้บริหาร ท่านยืนอย่างไร มีการค้อมตัวเล็กน้อย ขาชิด มือแนบลำตัวหรือประสานกันไว้ข้างหน้าหรือไม่

2.1.6.1.3 ท่านยืนต่อหน้าผู้ใหญ่ด้วยการยืนนอกเขต เท้าสะเอว หรือ ย่ำเท้าไปมาหรือไม่

2.1.6.1.4 ท่านมีวิธีการอื่นที่แตกต่างจากที่กล่าวมาหรือไม่ อย่างไร

2.1.6.1.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านมารยาทการยื่นหรือไม่ อย่างไร

2.1.6.2 มารยาทในการนั่ง

2.1.6.2.1 ในขณะที่นั่งต่อหน้าผู้ใหญ่ หรือต่อหน้านักเรียนท่านนั่งให้ขาเข้า และปลายเท้าชิดกัน และนำมือมาประสานกันไว้ที่หน้าขาหรือไม่

2.1.6.2.2 ท่านเคยนั่งไขว่ห้าง หรือพิงพนักเก้าอี้ ในขณะที่นั่งสอนหรือพูดคุยกับนักเรียน นั่งพูดคุยกับเพื่อนครูด้วยกัน หรือไม่

2.1.6.2.3 ท่านมีวิธีการนั่งที่แตกต่างจากที่กล่าวมาหรือไม่ อย่างไร

2.1.6.2.4 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านมารยาทการนั่งหรือไม่ อย่างไร

2.1.6.3 มารยาทในการเดิน

2.1.6.3.1 ในกรณีที่ท่านเดินคนเดียว หรือเดินคุยกับเพื่อน ๆ ท่านเดินอย่างช้า ๆ มั่นคง ไม่เดินด้วยความเร่งรีบจนเกินไปหรือไม่

2.1.6.3.2 หากเดินตามผู้ใหญ่ ท่านเดินตามหลังโดยเว้นระยะห่างพอสมควรและเอียงไปทางซ้ายเล็กน้อยหรือไม่

2.1.6.3.3 ท่านมีวิธีการเดินที่แตกต่างจากที่กล่าวมาหรือไม่ อย่างไร

2.1.6.3.4 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียนในด้านมารยาทการเดินหรือไม่ อย่างไร

2.1.6.4 มารยาทในการเรียกชื่อ

2.1.6.4.1 ท่านเรียกชื่อนักเรียนด้วยชื่อที่นักเรียนชอบหรือไม่

2.1.6.4.2 ท่านเคยเรียกชื่อนักเรียนด้วยชื่อที่ไม่ใช่ชื่อนักเรียน หรือชื่อที่นักเรียนไม่ชอบ ต่อหน้าเพื่อนครู หรือต่อหน้านักเรียนหรือไม่

2.1.6.4.3 ท่านหรือเพื่อนครูเคยตั้งฉายานักเรียน และเรียกฉายา นั้นให้นักเรียนได้ยินหรือไม่

2.1.6.4.4 ท่านหรือเพื่อนครูเคยตั้งฉายาผู้บริหาร และเรียกฉายา นั้นให้นักเรียนได้ยินหรือไม่

2.1.6.4.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียนในด้านมารยาทการเรียกชื่อหรือไม่ อย่างไร

2.1.7 ด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

2.1.7.1 ท่านเคยแสดงออกถึงความสามารถของตัวเองให้นักเรียนได้รู้เพื่อที่นักเรียนจะได้มองเห็นว่าท่านมีความสามารถเหนือกว่าผู้อื่นหรือไม่ และแสดงออกอย่างไร

2.1.7.2 เมื่อนักเรียนหรือเพื่อนครูชื่นชมท่าน ท่านได้สนองตอบต่อการชื่นชมนั้นอย่างไร

2.1.7.3 หากมีผู้ตักเตือนท่าน ในสิ่งที่คุณคนนั้นไม่เห็นด้วยต่อการกระทำของท่าน และท่านมั่นใจว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ท่านจะอย่างไร

2.1.7.4 ท่านคิดว่าหากนักเรียนได้แนะนำท่าน ท่านจะรับฟังคำแนะนำของนักเรียนหรือไม่ และท่านจะมีวิธีการตอบต่อคำแนะนำนั้นอย่างไร

2.1.7.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการตักเตือนนักเรียนในด้านมารยาทในด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนหรือไม่ อย่างไร

2.1.8 ด้านความเมตตา

2.1.8.1 ท่านได้แสดงปฏิกริยาต่อนักเรียนอย่างไร ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดขั้นรุนแรง

2.1.8.2 นักเรียนได้แสดงกริยาที่ไม่เหมาะสมต่อท่าน เช่น การไม่เคารพในสิ่งที่ท่านพูดหรืออบรมสั่งสอน การต่อต้านในสิ่งที่ท่านได้มอบหมายหรือเป็นคำสั่ง การใช้คำพูดในการตอบด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ

2.1.8.3 หากมี (ในข้อ 1.7.3) ท่านได้ทำอะไรต่อนักเรียน

2.1.8.4 หากท่านได้ทราบว่านักเรียนทำความผิดท่านจะใช้วิธีการอย่างไรในการตักเตือน

2.1.8.5 ท่านคิดว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความเมตตาหรือไม่ หากมี มีอย่างไร กรุณาอธิบาย

2.1.8.6 ท่านคิดว่าเพื่อนครูของท่านเป็นผู้ที่มีความเมตตาหรือไม่ หากมี มีอย่างไร กรุณาอธิบาย

2.1.8.7 ท่านและเพื่อนครูได้แสดงออกถึงความเมตตาให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนหรือไม่ อย่างไร

2.1.8.8 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการตักเตือนนักเรียนในด้านความเมตตาหรือไม่ อย่างไร

2.1.9 ด้านความอดทนและการควบคุมอารมณ์และความรู้สึก

2.1.9.1 ท่านคิดว่าความอดทนเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้ที่เป็นครูหรือไม่

2.1.9.2 ท่านคิดว่า เพื่อนร่วมงานของท่านเป็นผู้ที่มีความอดทนที่สามารถเป็นแบบอย่างและนักเรียนสามารถเรียนรู้จากแบบอย่างนั้นหรือไม่ กรุณายกตัวอย่างของบุคคลหรือกรณีที่ท่านได้พบเจอ

2.1.9.3 ท่านคิดว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความอดทนที่สามารถเป็นแบบอย่างและนักเรียนสามารถเรียนรู้จากแบบอย่างนั้นหรือไม่ กรุณายกตัวอย่างในการแสดงความอดทนของท่านที่นักเรียนสามารถเรียนรู้จากการแสดงพฤติกรรมความอดทนนั้น

2.1.9.4 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการตักเตือนหรือนักเรียนในด้านความอดทนและการควบคุมความรู้สึกหรือไม่ อย่างไร

2.1.10 ด้านการบริจาค

2.1.10.1 ท่านคิดว่าการบริจาคเป็นสิ่งสำคัญหรือไม่

2.1.10.2 ท่านได้บริจาคบ้างหรือไม่ หากบริจาคท่านบริจาคสิ่งใดบ้าง

2.1.10.3 โรงเรียนของท่านได้ปลูกฝังให้ครูหรือนักเรียนได้บริจาคหรือไม่ หากมี ทำโดยวิธีใด

2.1.10.4 ท่านและเพื่อนครูได้เป็นแบบอย่างในด้านการบริจาคให้นักเรียนหรือไม่ อย่างไร

2.1.10.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการตักเตือนหรือนักเรียนในด้านการบริจาคหรือไม่ อย่างไร

2.1.11 ด้านความรับผิดชอบ

2.1.11.1 ผู้บริหารได้ปลูกฝังในด้านความรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร

2.1.11.2 ท่านได้ปลูกฝังนักเรียนในเรื่องความรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร

2.1.11.3 ท่านได้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนในด้านความรับผิดชอบอย่างไรบ้าง

2.1.11.4 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการตักเตือนหรือนักเรียนในด้านความรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร

2.1.12 ด้านความสามัคคี

2.1.12.1 ในโรงเรียนของท่าน มีครูที่มีทัศนคติหรือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิธีการทำงาน ด้านความเชื่อ หรือด้านอื่น ๆ บ้างหรือไม่

2.1.12.2 หากมี (ในข้อ 2.1.11.1) นักเรียนทราบข้อขัดแย้งนั้นหรือไม่

2.1.12.3 หากมีงานเร่งด่วนของโรงเรียนที่ต้องเร่งทำ ผู้บริหารหรือครูมีวิธีการดำเนินงานอย่างไร และนักเรียนได้ทราบถึงความพยายามของคณะครูในการเร่งงานที่จะทำให้เสร็จหรือไม่

2.1.12.4 ในกรณีที่โรงเรียนของท่านมีการประชุม ครูส่วนใหญ่เข้าร่วมประชุมหรือไม่

2.1.12.5 ในกรณีที่มิกิจกรรมของโรงเรียน โรงเรียนได้บังคับให้ทุกคนเข้าร่วมหรือไม่ หากไม่บังคับ ท่านหรือเพื่อนครูเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

2.1.12.6 ท่านได้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนในด้านความสามัคคีอย่างไรบ้าง

2.1.12.7 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการตักเตือนหรือนักเรียนในด้านความสามัคคีหรือไม่ อย่างไร

2.1.13 แบบอย่างในการต้อนรับแขก

2.1.13.1 โรงเรียนของท่านให้ความสำคัญกับการต้อนรับแขกหรือไม่
อย่างไร

2.1.13.2 ท่านและเพื่อนครูในโรงเรียนเป็นแบบอย่างในการรับแขกให้แก่
นักเรียนอย่างไรบ้าง

2.1.13.3 มีการแยกชายหญิงในการต้อนรับแขกหรือไม่ อย่างไร

2.1.13.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการต้อนรับแขกหรือไม่ อย่างไร

2.1.13.5 ท่านและเพื่อนครูเคยให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับมารยาทในการ
ต้อนรับแขกหรือไม่ อย่างไร และช่วงไหนที่ให้ความรู้

2.1.13.6 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการตักเตือน
นักเรียนในด้านการต้อนรับแขกหรือไม่ อย่างไร

2.1.14 ด้านความสะอาด

2.1.14.1 ความสะอาดของร่างกาย

2.1.14.1.1 ท่านได้ให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการรักษาความ
สะอาดของร่างกายหรือไม่

2.1.14.1.2 ท่านมีวิธีปลูกฝังให้นักเรียนในด้านการรักษาความ
สะอาดร่างกายอย่างไร

2.1.14.1.3 ท่านได้เป็นแบบอย่างให้นักเรียนในด้านการรักษา
ความสะอาดของร่างกายอย่างไรบ้างอย่างไรบ้าง

2.1.14.1.4 เพื่อนร่วมงานของท่าน ท่านใดบ้างที่ท่านประทับใจใน
การเป็นแบบอย่างให้นักเรียนในเรื่องของความสะอาดของร่างกาย

2.1.14.1.5 เพื่อนร่วมงานของท่านมีวิธีการเป็นแบบอย่างอย่างไรที่
ทำให้ท่านประทับใจ

2.1.14.1.6 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีใน
การตักเตือนนักเรียนในด้านการรักษาความสะอาดของร่างกายหรือไม่ อย่างไร

2.1.14.2 ความสะอาดของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

2.1.14.2.1 ท่านได้ตักเตือนนักเรียนเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด
ของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายหรือไม่

2.1.14.2.2 ท่านมีวิธีการตักเตือนให้นักเรียนในด้านการรักษาความ
สะอาดเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายอย่างไร

2.1.14.2.3 ท่านได้เป็นแบบอย่างให้นักเรียนในด้านการรักษา
ความสะอาดของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายอย่างไรบ้างอย่างไรบ้าง

2.1.14.2.4 เพื่อนร่วมงานของท่าน ท่านใดบ้างที่ท่านประทับใจในการเป็นแบบอย่างให้นักเรียนในเรื่องของความสะอาดของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

2.1.14.2.5 เพื่อนร่วมงานของท่านมีวิธีการเป็นแบบอย่างอย่างไรที่ทำให้ท่านประทับใจ

2.1.14.2.6 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการดื่มน้ำสะอาดของนักเรียนในด้านการรักษาความสะอาดของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายหรือไม่ อย่างไร

2.1.14.3 ความสะอาดของที่อยู่อาศัย/ห้องเรียน

2.1.14.3.1 ท่านได้ดื่มน้ำสะอาดของนักเรียนเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของที่อยู่อาศัย/ห้องเรียนหรือไม่

2.1.14.3.2 ท่านมีวิธีการดื่มน้ำสะอาดของนักเรียนในด้านการรักษาความสะอาดของที่อยู่อาศัย/ห้องเรียนอย่างไร

2.1.14.3.3 ท่านได้เป็นแบบอย่างให้นักเรียนในด้านการรักษาความสะอาดของที่อยู่อาศัย/ห้องเรียนอย่างไรบ้างอย่างไรบ้าง

2.1.14.3.4 เพื่อนร่วมงานของท่าน ท่านใดบ้างที่ท่านประทับใจในการดื่มน้ำสะอาดของนักเรียนด้วยการเป็นแบบอย่างให้นักเรียนในเรื่องของความสะอาดของที่อยู่อาศัย/ห้องเรียน

2.1.14.3.5 เพื่อนร่วมงานของท่านมีวิธีการดื่มน้ำสะอาดด้วยการเป็นแบบอย่างอย่างไรที่ทำให้ท่านประทับใจ

2.1.14.3.6 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการดื่มน้ำสะอาดของนักเรียนในด้านการรักษาความสะอาดของที่อยู่อาศัย/ห้องเรียนหรือไม่ อย่างไร

2.2 ท่านประสบปัญหาในการดื่มน้ำสะอาดของนักเรียนด้วยการเป็นแบบอย่างอย่างไรบ้าง

2.3 ท่านคิดว่า ปัญหาที่ท่านประสบอยู่ ควรวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

3. การดื่มน้ำสะอาดด้วยรูปแบบของการสนทนา ท่านได้ใช้วิธีการดื่มน้ำสะอาดด้วยรูปแบบของการสนทนาในรูปแบบใดบ้างต่อไปนี้ และในแต่ละรูปแบบท่านมีวิธีการอย่างไร

3.1 การสนทนาโดยการพูดคุยและให้ความรู้แบบตัวต่อตัว

3.1.1 ท่านหรือเพื่อนครูเคยดื่มน้ำสะอาดของนักเรียนโดยการพูดคุยแบบตัวต่อตัว (แบบโดยตรง) กับนักเรียนหรือไม่

3.1.2 ท่านหรือเพื่อนครูใช้วิธีการดังกล่าวในกรณีใด ต่อไปนี้ และมีวิธีการอย่างไรในแต่ละกรณี

3.1.2.1 กรณีที่จะให้ความรู้แก่เด็กนักเรียน

3.1.2.2 กรณีที่จะสร้างจิตสำนึกให้นักเรียน

- นักเรียน
- 3.1.2.3 กรณีที่จะปลูกฝังอาภีตะสุหรือความรู้เกี่ยวกับอิสลามให้แก่
- นักเรียน
- 3.1.2.4 กรณีที่จะให้ความรู้หรือปลูกฝังวิถีการใช้ชีวิตในสังคมให้แก่
- นักเรียน
- 3.1.2.5 กรณีที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียน
- 3.1.2.6 กรณีที่นักเรียนทำความผิด
- 3.1.2.7 ใช้ในกรณีอื่น ๆ ได้แก่.....
- 3.1.3 ท่านหรือเพื่อนครูใช้สถานที่ใดในการตักเตือนนักเรียนในรูปแบบ
- ดังกล่าว
- 3.1.4 ท่านหรือเพื่อนครูใช้เวลาใดในการตักเตือนนักเรียนในรูปแบบ
- ดังกล่าว
- 3.1.4.1 เวลาว่าง
- 3.1.4.2 ช่วงของการจัดกิจกรรมของโรงเรียน
- 3.1.4.3 เวลาจากการจัดตารางสอนในระบบการจัดการเรียนรู้ของ
- โรงเรียน
- 3.1.4.4 ช่วงเวลาอื่น ๆ ได้แก่.....
- 3.1.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตักเตือนนักเรียนโดยการสนทนา
- พูดคุยและให้ความรู้แบบตัวต่อตัวกับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร
- 3.2 การสนทนาโดยพูดคุยแลกเปลี่ยนเป็นกลุ่ม
- 3.2.1 ท่านหรือเพื่อนครูเคยตักเตือนนักเรียนโดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนเป็น
- กลุ่มกับนักเรียนหรือไม่
- 3.2.2 ท่านหรือเพื่อนครูใช้วิธีการดังกล่าวในกรณีใด ต่อไปนี้ และมีวิธีการ
- อย่างไรในแต่ละกรณี
- 3.2.2.1 กรณีที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน
- 3.2.2.2 กรณีที่จะสร้างจิตสำนึกให้แก่นักเรียน
- 3.2.2.3 กรณีที่จะปลูกฝังอาภีตะสุหรือความรู้เกี่ยวกับอิสลามให้แก่
- นักเรียน
- 3.2.2.4 กรณีที่จะให้ความรู้หรือปลูกฝังวิถีการใช้ชีวิตในสังคมให้แก่
- นักเรียน
- 3.2.2.5 กรณีที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียน
- 3.2.2.6 กรณีที่นักเรียนทำความผิด
- 3.2.2.7 ใช้ในกรณีอื่น ๆ ได้แก่.....

- 3.2.3 ท่านหรือเพื่อนครูใช้สถานที่ใดในการให้ตริบียะสุนักเรียนในรูปแบบ
ดังกล่าว
- 3.2.4 ท่านหรือเพื่อนครูใช้เวลาใดในการตริบียะสุนักเรียนในรูปแบบดังกล่าว
- 3.2.4.1 เวลาว่าง
- 3.2.4.2 ช่วงของการจัดกิจกรรมของโรงเรียน
- 3.2.4.3 เวลาจากการจัดตารางสอนในระบบการจัดการเรียนรู้ของ
โรงเรียน
- 3.2.4.4 ช่วงเวลาอื่น ๆ ได้แก่.....
- 3.2.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตริบียะสุนักเรียนโดยการพูดคุย
แลกเปลี่ยนเป็นกลุ่มกับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร
- 3.3 การสนทนาโดยการถามตอบ
- 3.3.1 ท่านหรือเพื่อนครูเคยตริบียะสุนักเรียนโดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนเป็น
กลุ่มกับนักเรียนหรือไม่
- 3.3.2 ท่านหรือเพื่อนครูใช้วิธีการดังกล่าวในกรณีใด ต่อไปนี้ และมีวิธีการ
อย่างไรในแต่ละกรณี
- 3.3.2.1 กรณีที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน
- 3.3.2.2 กรณีที่จะสร้างจิตสำนึกให้แก่แก่นักเรียน
- 3.3.2.3 กรณีที่จะปลูกฝังอากิยะหรือความรู้เกี่ยวกับอิสลามให้แก่
นักเรียน
- 3.3.2.4 กรณีที่จะให้ความรู้หรือปลูกฝังวิธีการใช้ชีวิตในสังคมให้แก่
นักเรียน
- 3.3.2.5 กรณีที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่แก่นักเรียน
- 3.3.2.6 กรณีที่นักเรียนทำความผิด
- 3.3.2.7 ใช้ในกรณีอื่น ๆ ได้แก่.....
- 3.3.3 ท่านหรือเพื่อนครูใช้สถานที่ใดในการตริบียะสุนักเรียนในรูปแบบ
ดังกล่าว
- 3.3.4 ท่านหรือเพื่อนครูใช้เวลาใดในการตริบียะสุนักเรียนในรูปแบบดังกล่าว
- 3.3.4.1 เวลาว่าง
- 3.3.4.2 ช่วงของการจัดกิจกรรมของโรงเรียน
- 3.3.4.3 เวลาจากการจัดตารางสอนในระบบการจัดการเรียนรู้ของ
โรงเรียน
- 3.3.4.4 ช่วงเวลาอื่น ๆ ได้แก่.....

3.3.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตรึงบียะสุนักเรียนด้วยการสนทนาโดยการถามตอบกับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

3.4 การเล่าเรื่องราวที่ดีให้นักเรียนฟัง

3.4.1 ท่านหรือเพื่อนครูเคยตรึงบียะสุนักเรียนโดยการเล่าเรื่องราวที่ดีให้นักเรียนฟังหรือไม่

3.4.2 ท่านหรือเพื่อนครูใช้วิธีการดังกล่าวในกรณีใด ต่อไปนี้ และมีวิธีการอย่างไรในแต่ละกรณี

3.4.2.1 กรณีที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

3.4.2.2 กรณีที่จะสร้างจิตสำนึกให้แก่แก่นักเรียน

3.4.2.3 กรณีที่จะปลูกฝังอากีตะฮุหรือความรู้เกี่ยวกับอิสลามให้แก่
นักเรียน

3.4.2.4 กรณีที่จะให้ความรู้หรือปลูกฝังวิธีการใช้ชีวิตในสังคมให้แก่
นักเรียน

3.4.2.5 กรณีที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่แก่นักเรียน

3.4.2.6 กรณีที่นักเรียนทำความผิด

3.4.2.7 ใช้ในกรณีอื่น ๆ ได้แก่

.....
3.4.3 ท่านหรือเพื่อนครูใช้สถานที่ใดในการที่จะใช้ในการตรึงบียะสุนักเรียนในวิธีการดังกล่าว

3.4.4 ท่านหรือเพื่อนครูใช้เวลาใดในการให้ความรู้แก่นักเรียนในวิธีการดังกล่าว

3.4.4.1 เวลาว่าง

3.4.4.2 ช่วงของการจัดกิจกรรมของโรงเรียน

3.4.4.3 เวลาจากการจัดตารางสอนในระบบการจัดการเรียนรู้ของ
โรงเรียน

3.4.4.4 ช่วงเวลาอื่น ๆ ได้แก่.....

3.4.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตรึงบียะสุนักเรียนด้วยการเล่าเรื่องราวที่ดีให้นักเรียนฟังหรือไม่ อย่างไร

3.5 การพูดหยอกล้อ

3.5.1 ท่านหรือเพื่อนครูเคยตรึงบียะสุนักเรียนโดยวิธีการพูดหยอกล้อกับนักเรียนหรือไม่

3.5.2 ท่านหรือเพื่อนครูใช้วิธีการดังกล่าวในกรณีใด ต่อไปนี้ และมีวิธีการ
อย่างไรในแต่ละกรณี

- 3.5.2.1 กรณีที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน
3.5.2.2 กรณีที่จะสร้างจิตสำนึกให้แก่นักเรียน
3.5.2.3 กรณีที่จะปลูกฝังอาภีตะสุหรือความรู้เกี่ยวกับอิสลามให้แก่

นักเรียน

3.5.2.4 กรณีที่จะให้ความรู้หรือปลูกฝังวิถีการใช้ชีวิตในสังคมให้แก่
นักเรียน

3.5.2.5 กรณีที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียน

3.5.2.6 กรณีที่นักเรียนทำความผิด

3.5.2.7 ใช้ในกรณีอื่น ๆ ได้แก่.....

3.5.3 ท่านหรือเพื่อนครูใช้สถานที่ใดในการตักเตือนนักเรียนในวิธีการดังกล่าว

3.5.4 ท่านหรือเพื่อนครูใช้เวลาใดในการตักเตือนนักเรียนในวิธีการดังกล่าว

3.5.4.1 เวลาว่าง

3.5.4.2 ช่วงของการจัดกิจกรรมของโรงเรียน

3.5.4.3 เวลาจากการจัดตารางสอนในระบบการจัดการเรียนรู้ของ

โรงเรียน

3.5.4.4 ช่วงเวลาอื่น ๆ ได้แก่.....

3.5.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตักเตือนนักเรียนด้วยการพูดคุย
หยอกล้อกับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

3.6 การสนทนาด้วยการเริ่มต้นด้วยการสอบถามต่ออัลลอฮ์

3.6.1 ท่านหรือเพื่อนครูเคยตักเตือนนักเรียนโดยการสนทนาด้วยการเริ่มต้น
ด้วยการสอบถามต่ออัลลอฮ์กับนักเรียนหรือไม่

3.6.2 ท่านหรือเพื่อนครูใช้วิธีการดังกล่าวในกรณีใด ต่อไปนี้ และมีวิธีการ
อย่างไรในแต่ละกรณี

3.6.2.1 กรณีที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

3.6.2.2 กรณีที่จะสร้างจิตสำนึกให้แก่นักเรียน

3.6.2.3 กรณีที่จะปลูกฝังอาภีตะสุหรือความรู้เกี่ยวกับอิสลามให้แก่

นักเรียน

3.6.2.4 กรณีที่จะให้ความรู้หรือปลูกฝังวิถีการใช้ชีวิตในสังคมให้แก่
นักเรียน

3.6.2.5 กรณีที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียน

3.6.2.6 กรณีที่นักเรียนทำความผิด

- 3.6.2.7 ใช้ในกรณีอื่น ๆ ได้แก่.....
- 3.6.3 ท่านหรือเพื่อนครูใช้สถานที่ใดในการเตรียมชั้นเรียนในรูปแบบ
 ดังกล่าว
- 3.6.4 ท่านหรือเพื่อนครูใช้เวลาใดในการเตรียมชั้นเรียนในรูปแบบดังกล่าว
- 3.6.4.1 เวลาว่าง
- 3.6.4.2 ช่วงของการจัดกิจกรรมของโรงเรียน
- 3.6.4.3 เวลาจากการจัดตารางสอนในระบบการจัดการเรียนรู้ของ
 โรงเรียน
- 3.6.4.4 ช่วงเวลาอื่น ๆ ได้แก่.....
- 3.6.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการเตรียมชั้นเรียนโดยการสนทนา
 ด้วยการเริ่มต้นด้วยการสอบถามต่ออัลลอฮ์กับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร
- 3.7 การสนทนาด้วยคำพูดที่กินใจ
- 3.7.1 ท่านหรือเพื่อนครูเคยเตรียมชั้นเรียนด้วยคำพูดที่กินใจกับนักเรียน
 หรือไม่
- 3.7.2 ท่านหรือเพื่อนครูใช้วิธีการดังกล่าวในกรณีใด ต่อไปนี้ และมีวิธีการ
 อย่างไรในแต่ละกรณี
- 3.7.2.1 กรณีที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน
- 3.7.2.2 กรณีที่จะสร้างจิตสำนึกให้แก่เด็กนักเรียน
- 3.7.2.3 กรณีที่จะปลูกฝังอากิยะฮ์หรือความรู้เกี่ยวกับอิสลามให้แก่
 นักเรียน
- 3.7.2.4 กรณีที่จะให้ความรู้หรือปลูกฝังวิถีการใช้ชีวิตในสังคมให้แก่
 นักเรียน
- 3.7.2.5 กรณีที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่เด็กนักเรียน
- 3.7.2.6 กรณีที่นักเรียนทำความผิด
- 3.7.2.7 ใช้ในกรณีอื่น ๆ ได้แก่.....
- 3.7.3 ท่านหรือเพื่อนครูใช้สถานที่ใดในการเตรียมชั้นเรียนในรูปแบบ
 ดังกล่าว
- 3.7.4 ท่านหรือเพื่อนครูใช้เวลาใดในการเตรียมชั้นเรียนในรูปแบบดังกล่าว
- 3.7.4.1 เวลาว่าง
- 3.7.4.2 ช่วงของการจัดกิจกรรมของโรงเรียน
- 3.7.4.3 เวลาจากการจัดตารางสอนในระบบการจัดการเรียนรู้ของ
 โรงเรียน
- 3.7.4.4 ช่วงเวลาอื่น ๆ ได้แก่.....

3.7.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตรึงบียะสุนักเรียนโดยการสนทนา
ด้วยการใช้คำพูดที่กึ่งใจกับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

3.8 การสนทนาด้วยการยกตัวอย่าง

3.8.1 ท่านหรือเพื่อนครูเคยให้ความรู้แก่นักเรียนโดยการยกตัวอย่างแก่นักเรียน
หรือไม่

3.8.2 ท่านหรือเพื่อนครูใช้วิธีการดังกล่าวในกรณีใด ต่อไปนี้ และมีวิธีการ
อย่างไรในแต่ละกรณี

3.8.2.1 กรณีที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

3.8.2.2 กรณีที่จะสร้างจิตสำนึกแก่นักเรียน

3.8.2.3 กรณีที่จะปลูกฝังอากีตะสุหรือความรู้เกี่ยวกับอิสลามให้แก่

นักเรียน

3.8.2.4 กรณีที่จะให้ความรู้หรือปลูกฝังวิถีการใช้ชีวิตในสังคมให้แก่

นักเรียน

3.8.2.5 กรณีที่จะสร้างความเชื่อมั่นแก่นักเรียน

3.8.2.6 กรณีที่นักเรียนทำความผิด

3.8.2.7 ใช้ในกรณีอื่น ๆ ได้แก่.....

3.8.3 ท่านหรือเพื่อนครูใช้สถานที่ใดในการตรึงบียะสุนักเรียนในรูปแบบ

ดังกล่าว

3.8.4 ท่านหรือเพื่อนครูใช้เวลาใดในการให้ความรู้แก่นักเรียนในรูปแบบ

ดังกล่าว

3.8.4.1 เวลาว่าง

3.8.4.2 ช่วงของการจัดกิจกรรมของโรงเรียน

3.8.4.3 เวลาจากการจัดตารางสอนในระบบการจัดการเรียนรู้ของ

โรงเรียน

3.8.4.4 ช่วงเวลาอื่น ๆ ได้แก่.....

3.8.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตรึงบียะสุนักเรียนโดยการสนทนา
ด้วยการเริ่มต้นด้วยการยกตัวอย่างกับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

3.2 ท่านประสบปัญหาในการตรึงบียะสุนักเรียนด้วยการสนทนาอย่างไรบ้าง

3.3 ท่านคิดว่า ปัญหาที่ท่านประสบอยู่ ควรมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

4. การตรึงบียะสุนักเรียนในรูปแบบของการฝึกให้เกิดความเคยชิน

4.1 การฝึกให้เกิดความเคยชินในด้านความรับผิดชอบต่อการทำอามัลอียะตะสุ

4.1.1 ท่านมีวิธีการตรึงบียะสุนักเรียนโดยการฝึกนักเรียนให้มีความรับผิดชอบใน
การทำอามัลอียะตะสุอย่างไร

4.1.2 หากนักเรียนไม่รับผิดชอบในการทำอามัลอิบาดะฮ์ท่านจะมีวิธีการตักบีระสุนักเรียนอย่างไร

4.1.3 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตักบีระฮุสและดูแลในการฝึกนักเรียนให้มีความเคยชินในด้านความรับผิดชอบในการทำอิบาดะฮ์หรือไม่ อย่างไร

4.1.4 ท่านคิดว่าองค์กรของท่านประสบความสำเร็จในการฝึกนักเรียนให้เกิดความเคยชินในด้านการรับผิดชอบต่อการทำอามัลอิบาดะฮ์หรือไม่ อย่างไร

4.1.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตักบีระฮุสนักเรียนโดยการฝึกให้เกิดความเคยชินในด้านการรับผิดชอบต่อการทำอามัลอิบาดะฮ์หรือไม่ อย่างไร

4.2 การฝึกให้เกิดความเคยชินในด้านความรับผิดชอบในหน้าที่การเรียน

4.2.1 ท่านมีการฝึกนักเรียนให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การเรียนอย่างไร

4.2.2 หากนักเรียนไม่รับผิดชอบในหน้าที่การเรียนท่านจะมีวิธีการจัดการอย่างไร

4.2.3 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการดูแลในการฝึกนักเรียนให้มีความเคยชินในการทำอิบาดะฮ์หรือไม่ อย่างไร

4.2.4 ท่านคิดว่าองค์กรของท่านประสบความสำเร็จในการตักบีระฮุสด้วยการฝึกนักเรียนให้เกิดความเคยชินในด้านการรับผิดชอบต่อการทำอามัลอิบาดะฮ์หรือไม่ อย่างไร

4.2.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตักบีระฮุสนักเรียนโดยการฝึกให้เกิดความเคยชินในด้านการรับผิดชอบต่อหน้าที่การเรียนหรือไม่ อย่างไร

4.3 การฝึกให้เกิดความเคยชินในด้านความรับผิดชอบในหน้าที่การกิจกรรม

4.3.1 ท่านมีการตักบีระฮุสนักเรียนด้วยการฝึกนักเรียนให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การกิจกรรมอย่างไร

4.3.2 หากนักเรียนไม่รับผิดชอบในหน้าที่การกิจกรรมท่านจะมีวิธีการตักบีระฮุสอย่างไร

4.3.3 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการดูแลในการฝึกนักเรียนให้มีความเคยชินในการทำกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร

4.3.4 ท่านคิดว่าโรงเรียนของท่านประสบความสำเร็จในการตักบีระฮุสด้วยการฝึกนักเรียนให้เกิดความเคยชินในด้านการทำกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร

4.3.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตักบีระฮุสนักเรียนโดยการฝึกให้เกิดความเคยชินในด้านการรับผิดชอบต่อหน้าที่การกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร

4.4 การฝึกให้เกิดความเคยชินในด้านการดูแลซึ่งกันและกัน

4.4.1 ท่านมีตักบีระฮุสด้วยการฝึกนักเรียนให้มีความรับผิดชอบต่อในการดูแลซึ่งกันและกันอย่างไร

4.4.2 หากนักเรียนไม่รับผิดชอบในการดูแลซึ่งกันและกันท่านจะมีวิธีการตักเตือนอย่างไร

4.4.3 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตักเตือนด้วยวิธีการฝึกนักเรียนให้มีความเคยชินในการดูแลซึ่งกันและกันหรือไม่ อย่างไร

4.4.4 ท่านคิดว่าองค์กรของท่านประสบความสำเร็จในการตักเตือนด้วยวิธีการฝึกนักเรียนให้เกิดความเคยชินในด้านการดูแลซึ่งกันและกันหรือไม่ อย่างไร

4.4.5 ผู้บริหารในโรงเรียนของท่านมีการตักเตือนนักเรียนโดยการฝึกให้เกิดความเคยชินในด้านการดูแลซึ่งกันและกัน หรือไม่ อย่างไร

4.2 ท่านประสบปัญหาในการตักเตือนนักเรียนด้วยการฝึกนักเรียนให้เกิดความเคยชิน อย่างไรบ้าง

4.3 ท่านคิดว่าปัญหาที่ท่านประสบอยู่ควรมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

5. วิธีการตักเตือนด้วยวิธีการลงโทษ

5.1 ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดท่านใช้วิธีการตักเตือนนักเรียนโดยวิธีการใด

5.2 ท่านเคยตักเตือนนักเรียนโดยการลงโทษหรือไม่

5.3 หากมีการลงโทษ ท่านใช้วิธีการใดในต่อไปนี้

5.3.1 การลงโทษโดยการตำหนิ

5.3.1.1 ท่านเคยตักเตือนนักเรียนด้วยการลงโทษนักเรียนโดยการตำหนินักเรียนหรือไม่

5.3.1.2 หากเคย ท่านใช้วิธีการอย่างไรในการตักเตือนนักเรียนโดยการลงโทษด้วยการตำหนินักเรียน

5.3.1.3 ท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการตักเตือนนักเรียนด้วยการลงโทษโดยการตำหนิ

5.3.1.4 ท่านคิดว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่หลังจากท่านได้ทำการตักเตือนนักเรียนด้วยการลงโทษโดยการตำหนิ

5.3.1.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตักเตือนนักเรียนด้วยการลงโทษโดยการตำหนิหรือไม่ อย่างไร

5.3.2 การตักเตือนนักเรียนการลงโทษด้วยการชี้ให้เห็นถึงความผิดโดยการไม่คบค้าสมาคมด้วย

5.3.2.1 ท่านเคยตักเตือนนักเรียนด้วยการชี้ให้เห็นถึงความผิดโดยการไม่คบค้าสมาคมด้วยหรือไม่

5.3.2.2 หากเคย ท่านใช้วิธีการอย่างไรในการตักเตือนด้วยวิธีการชี้ให้เห็นถึงความผิดโดยการไม่คบค้าสมาคมด้วย

5.3.2.3 ท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการตรึงคะแนนนักเรียนด้วยการ
ชี้ให้เห็นถึงความผิดโดยการไม่คบค้าสมาคมด้วย

5.3.2.4 ท่านคิดว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่หลังจากท่าน
ได้ทำการตรึงคะแนนนักเรียนด้วยการชี้ให้เห็นถึงความผิดโดยการไม่คบค้าสมาคมด้วย

5.3.2.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตรึงคะแนนนักเรียนด้วยการชี้ให้เห็น
ถึงความผิดโดยการไม่คบค้าสมาคมด้วยหรือไม่ อย่างไร

5.3.3 การตรึงคะแนนนักเรียนโดยการลงโทษด้วยการเขียนตี

5.3.3.1 ท่านเคยตรึงคะแนนนักเรียนโดยการลงโทษด้วยการเขียนตี
หรือไม่

5.3.3.2 หากเคย ท่านใช้วิธีการอย่างไรในการตรึงคะแนนนักเรียนโดย
การลงโทษด้วยการเขียนตี

5.3.3.3 ท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการตรึงคะแนนนักเรียนโดยการ
ลงโทษด้วยการเขียนตี

5.3.3.4 ท่านคิดว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่หลังจากท่าน
ได้ทำการตรึงคะแนนนักเรียนโดยการลงโทษด้วยการเขียนตี

5.3.3.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตรึงคะแนนนักเรียนด้วยการชี้ให้เห็น
ถึงความผิดโดยการลงโทษด้วยการเขียนตีหรือไม่ อย่างไร

5.3.4 การตรึงคะแนนนักเรียนด้วยการภาคทัณฑ์

5.3.4.1 ท่านเคยตรึงคะแนนนักเรียนโดยการการภาคทัณฑ์ หรือไม่

5.3.4.2 หากเคย ท่านใช้วิธีการอย่างไรในการตรึงคะแนนนักเรียนโดย
การภาคทัณฑ์

5.3.4.3 ท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการตรึงคะแนนนักเรียนโดยการ
ภาคทัณฑ์

5.3.4.4 ท่านคิดว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่หลังจากท่าน
ได้ทำการตรึงคะแนนนักเรียนด้วยการภาคทัณฑ์

5.3.4.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตรึงคะแนนนักเรียนด้วยการชี้ให้เห็น
ถึงความผิดโดยการภาคทัณฑ์หรือไม่ อย่างไร

5.3.5 การตรึงคะแนนนักเรียนด้วยการขู่ล่าทัพให้กลัวเกรงถึงการลงโทษ

5.3.5.1 ท่านเคยตรึงคะแนนนักเรียนโดยการขู่ล่าทัพให้กลัวเกรงถึงการ
ลงโทษ หรือไม่

5.3.5.2 หากเคย ท่านใช้วิธีการอย่างไรในการตรึงบียะสุนักเรียนโดย การชู้สำทับให้กลัวเกรงถึงการลงโทษ

5.3.5.3 ท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการตรึงบียะสุนักเรียนโดยการชู้ สำทับให้กลัวเกรงถึงการลงโทษ

5.3.5.4 ท่านคิดว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่หลังจากท่าน ได้ทำการตรึงบียะสุนักเรียนด้วยการชู้สำทับให้กลัวเกรงถึงการลงโทษ

5.3.5.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตรึงบียะสุนักเรียนด้วยการชู้ให้ เห็น ถึงความผิดโดยการชู้สำทับให้กลัวเกรงถึงการลงโทษหรือไม่ อย่างไร

5.3.6 การลงโทษโดยการตัดคะแนนความประพฤติ

5.3.6.1 ท่านเคยตรึงบียะสุนักเรียนการตัดคะแนนความประพฤติ หรือไม่

5.3.6.2 หากเคย ท่านใช้วิธีการอย่างไรในการตรึงบียะสุนักเรียนโดย การตัดคะแนนความประพฤติ

5.3.6.3 ท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการตรึงบียะสุนักเรียนโดยการตัด คะแนนความประพฤติ

5.3.6.4 ท่านคิดว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่หลังจากท่าน ได้ทำการตรึงบียะสุนักเรียนด้วยการตัดคะแนนความประพฤติ

5.3.6.5 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตรึงบียะสุนักเรียนด้วยการชู้ให้ เห็น ถึงความผิดโดยการตัดคะแนนความประพฤติหรือไม่ อย่างไร

5.4 ท่านประสบปัญหาในการตรึงบียะสุนักเรียนด้วยการลงโทษอย่างไรบ้าง

5.5 ท่านคิดว่า ปัญหาที่ท่านประสบอยู่ ควรมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

6. นอกจากวิธีการดังกล่าวข้างต้นแล้ว ท่านใช้วิธีการใดบ้างในการตรึงบียะสุนักเรียน ช่วยอธิบาย

.....
.....
.....
.....
.....

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเลาะ แวอูเซ็ง
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายบัณฑิตศึกษาและวิจัย
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒิศักดิ์ พิศสุวรรณ
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา โรงเรียนประทีปศาสน์อิสมาอีลอนุสรณ์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ตำบล เขาตุม อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี
โรงเรียนประทีปศาสน์อิสมาอีลอนุสรณ์ ตำบล ท่าศาลา อำเภอยะรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ค

รายชื่อเอกสารจากโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคารที่ศึกษาประกอบการเขียนวิจัย

Prince of Songkla University
Pattani Campus

รายชื่อเอกสารจากโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคารที่ศึกษาประกอบการเขียนวิจัยมีดังนี้

1. รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. คู่มืออัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของโรงเรียน (School Identity)
3. ประกาศโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคาร เรื่องมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2555
4. คู่มือผู้ปกครองและนักเรียน

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างข้อมูลการถอดเทปสัมภาษณ์

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

ตัวอย่างคำสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวเกวลิน บ้านควน นักเรียนโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้สัมภาษณ์ : คิดว่าครูในโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นักเรียนหรือไม่

ตอบ ดีค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : อย่างเช่นในเรื่องการแต่งกาย ครูเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นักเรียนหรือไม่

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ดีค่ะ ดีมากเลยคะ

ผู้สัมภาษณ์ : ครูแต่งกายอย่างไรในโรงเรียน ในกรณีของครูมุสลิมะฮ์

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ครูมุสลิมะฮ์ส่วนใหญ่ จะใส่หิญาบผืนใหญ่ สวมชุดยูปะฮ์

ผู้สัมภาษณ์ : ใหญ่ขนาดไหนคะ

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : เอว พันสะดือ เลยสะโพก

ผู้สัมภาษณ์ : ข้างหลังเลยสะโพกมัย

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : มีสองแบบ คือแบบสามเหลี่ยม ก็จะมีใหญ่ ส่วนอีกแบบก็จะใส่แบบผ้าละหมาด ก็เลยสะโพก ในโรงเรียนนอกจากครูจะสวมหิญาบผืนใหญ่แล้ว ยังมีครูอีกหลายคนในโรงเรียน จะปิดหน้า สีที่ใช้ก็จะเป็นสีเข้ม ๆ ทึบ ๆ ส่วนหิญาบมีสีอ่อน ๆ บ้างเล็กน้อย และครูจะสวมถุงเท้า ส่วนครูมุสลิมิน ก็สวมกางเกงสีดำแบบหลวม ๆ เสื้อซาฟารี ส่วนในวันศุกร์จะสวมชุดโตะป

ผู้สัมภาษณ์ : คิดว่าครูแต่งกายแบบนี้ดีหรือไม่ นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการแต่งกายของครู

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ดี รู้สึกชอบที่ครูแต่งกายแบบนี้มากกว่าสีสด ๆ แบบที่เห็นทั่วไป

ผู้สัมภาษณ์ : เคยพบเห็นการแต่งกายของครูตอนที่อยู่นอกเวลางานหรือไม่ และครูแต่งกายอย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : เคย ครูจะแต่งกายด้วยชุดที่เรียบร้อยตลอดทั้งในและนอกโรงเรียน

ผู้สัมภาษณ์ : ครูที่นี้มีการแต่งหน้าหรือไม่

ผู้ถูกสัมภาษณ์ : ไม่มี ที่นี้จะไม่มีมีการแต่งหน้ากัน มีบ้างจะทาพวกแป้งฝุ่น ทั้งครูทั้งนักเรียน ครูมีบ้างที่ทาลิปมัน แต่ไม่มีเลยที่จะเขียนคิ้วแต่งหน้า

ผู้สัมภาษณ์ : ในเรื่องของการพูดจา ครูพูดจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะหรือไม่

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ไพเราะ นอกจากนั้นครูยังใช้ภาษาที่หลากหลายกับนักเรียน ครูบางท่านพูดภาษามลายู บางท่านใช้สำเนียงกลาง บางท่านใช้สำเนียงใต้ และบางท่านใช้ภาษาอาหรับกับนักเรียนก็ยังมี ส่วนที่ไม่ไพเราะก็อาจจะมีบ้างในส่วนของครูหอพัก ที่อาจใช้เสียงดังบ้างซึ่งอาจเกิดมาจากนักเรียนที่เป็นตัวกระตุ่นให้ครูต้องพูดแบบนั้น เข้าใจคุณครูที่บางที่ต้องเหนื่อยกับนักเรียน

ผู้สัมภาษณ์ : ในเรื่องของการทักทาย ทักทายกันอย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ถ้าหากมือว่างอยู่ เดินสวนกัน ก็จะยื่นมือสวัสดีกัน แต่หากมือถือของหรือมือสกปรกอยู่ก็จะกล่าวสวัสดีอย่างเดียว

ผู้สัมภาษณ์ : ครูผู้ชายล่ะ

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ครูผู้ชายก็ให้สวัสดีเฉย ๆ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเคยเห็นครูทักทายกันหรือไม่ ครูมีการทักทายกันอย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : เคย ใช้วิธีการเดียวกัน ก็คือหากเพศเดียวกันก็จะกล่าวสวัสดีและจับมือสวัสดีกัน หากต่างเพศก็จะให้สวัสดีอย่างเดียว

ผู้สัมภาษณ์ : กับคนต่างศาสนา ในโรงเรียนทักทายกันอย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : คนที่ไม่สวมหิญาบ บางทีก็ไม่ใช้คนต่างศาสนา ประการแรกก็ต้องสังเกตให้ได้ก่อนว่าแขกที่มา เป็นมุสลิมหรือต่างศาสนา หากทราบว่า คนที่ไม่สวมหิญาบ หรือผู้ชายที่แต่งกายแบบสากลเข้ามาในโรงเรียนเป็นมุสลิม ก็จะให้สวัสดี และจับมือสวัสดี แต่หากมั่นใจว่าเป็นคนต่างศาสนาก็จะยกมือไหว้ ครูก็จะใช้วิธีการเดียวกัน

ผู้สัมภาษณ์ : ครูในโรงเรียนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : มี ก็จะช่วยอยู่ปกติอยู่แล้วในเรื่องของการเรียน การอธิบายข้อสงสัย ส่วนที่นอกเหนือจากนั้นก็คือการดูแลจากครูเพราะที่นี่เป็นโรงเรียนประจำ นักเรียนต้องอยู่หอ การจะกดเงินจากเอทีเอ็มก็จะลำบาก ก็จะฝากครู นอกจากนี้ก็ยังฝากซื้อของ ฝากปรีนทำงาน โดยการจดยรายการให้ครู ครูก็ต้องจัดการให้

ผู้สัมภาษณ์ : ในเรื่องของการบริจาค

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ที่นี่ก็มีการบริจาค โดยมีสถานนักเรียนมีขอบริจาค

ผู้สัมภาษณ์ : รู้สึกอึดอัดหรือไม่กับการบริจาคที่มีมาบ่อย ๆ

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ไม่รู้สึก เพราะถ้ามีการมาขอบริจาคก็จะให้ 9 บาท 10 บาท ก็ยังดี ก็ขอเพียงแค่นี้ได้ให้ หรือบางครั้ง 1 บาท 2 บาทก็ยังดี ขอแค่นี้ก็ดีแล้ว ดีกว่าไม่ให้เลย เต็มใจให้

ผู้สัมภาษณ์ : เรื่องของความสะอาด ที่โรงเรียนจะอย่างไรแนะนำอย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ครูก็จะสอนและย้ำเสมอว่า ความสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา เอาอิสลามมาสอน รู้สึกชอบวิถีการปลูกฝังของครู ที่ใช้ความสม่ำเสมอในการสอน เช่น เรื่องของการรักษาความสะอาดของหอ ที่พัก หลังละหมาดซุบฮิ เป็นที่รู้กันว่าต้องทำความสะอาดหอ ส่วนทุกวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันที่ไม่มีเรียน ก็จะเป็นวัน Big Cleaning Day ก็จะช่วยกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน และหอพัก โดยการมีแยกหญิงชายโดยช่วยกันทำทุกคน วันปกติ ในโรงเรียนก็จะมีการทำความสะอาดตามเซตรับผิดชอบหลังเข้าแถว

ผู้สัมภาษณ์ : เรื่องของการอบรม เมื่อทำความผิด เคยมีที่ครูจะเรียกไปคุยสองต่อสอง เพื่อตักเตือน

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : การที่ครูเรียกไปคุย เคยเจอมาบ้าง ในตอนที่มมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ซึ่งเราเองก็จะไม่ได้บอกครู แต่เพื่อน ๆ ที่รู้จักจะนำไปเล่าให้ครูฟัง ครูก็จะเรียกไป และสอบถามถึงปัญหา เคย

โดนเรียกครั้งหนึ่ง ในตอนที่มึปัญหาอยู่กับเพื่อน ก็จะสอบถามและให้คำแนะนำ ก็จะบอกครูไปตามความเป็นจริงในปัญหาที่ประสบ ไม่อยากปกปิด เพราะครูก็ทราบปัญหาอยู่แล้ว ครูก็จะแก้ปัญหาจนผ่านพ้นปัญหานั้นไปได้

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วครูแก้ปัญหาอย่างไร

ผู้ถูกสัมภาษณ์ : ก็จะขอให้ครูช่วยนาซีฮัตในมัธยม ให้ทุกคนฟังในภาพรวม ทุกคนก็จะเอาไปคิดที่มีปัญหาอยู่ก็จะหมดไป จากการฟังคำตักเตือนของครู ครูก็ยกตัวอย่างเรื่องราวชีวิตครู ยกตัวอย่างชีวิตของซอฮาบะฮู ที่นี้ไม่ได้เรียนอิสลามโดยแยกเป็นวิชา ๆ แต่ครูจะนำหลักการของอิสลามมาใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน เดิมเป็นคนใจร้อนระดับหนึ่ง เมื่อมาเรียนที่นี้ พ่อแม่ก็รู้สึกที่เราดีขึ้น ที่บ้านสบายใจ ชอบที่เราเรียนที่นี้ ไม่อยากให้ออก

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วหากนักเรียนทำความผิด

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : หากทำผิดครูก็จะใช้วิธีการตักเตือน ณ ตรงที่ทำผิดเลย แต่ใช้คำพูดที่ดี ซึ่งมำทำให้คนที่ทำความผิดรู้สึกอับอาย

ผู้สัมภาษณ์ : เวลาครูเรียก ครูจะใช้ช่วงไหน และเรียกไปที่ไหน

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ก็จะหาช่วงเวลาว่างที่ตรงกัน หากเรื่องทั่ว ๆ ไปเช่นปรึกษาเรื่องการเรียนก็จะไปที่ห้องพักครูปกติ แต่ถ้าเป็นเรื่องสำคัญ ๆ ก็จะหลบ ๆ คนหนึ่ง ไปห้องพยาบาล หรือที่ ๆ ไม่ค่อยมีคน

ผู้สัมภาษณ์ : เคยมีที่ครูเรียกทั้งกลุ่มเพื่อการสนทนาทั้งกลุ่ม

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : จะมีในส่วนของเพื่อนที่เป็นสถานักเรียน ซึ่งช่วงหนึ่งจะเป็นช่วงที่มีการขึ้นตรวจหอพักโดยสถานักเรียน แล้วนักเรียนส่วนใหญ่ที่มีสิ่งผิดกฎระเบียบโรงเรียนไว้ในหอ (หนังสือการ์ตูน นิยาย โทรศัพท์ หรืออื่น ๆ ตามที่ระเบียบโรงเรียนห้ามนำเข้าหอพัก) ก็จะต่อต้านการทำงานของสถานักเรียน และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นกิริยาที่บั่นทอนกำลังใจในการทำงานของเพื่อนที่เป็นสถานักเรียน ก่อให้เกิดความท้อใจในการทำงาน ครูก็จะเรียกไปให้กำลังใจ และเพื่อนบอกว่า จะได้คำคมกลับมาทุกที และก็มีกำลังใจในการทำงานขึ้นมาในทุก ๆ ครั้งที่ได้ฟังครู

ผู้สัมภาษณ์ : มีสถานการณ์ที่ครูเรียกไปทั้งกลุ่ม เพื่อตำหนิเมื่อทำความผิดและตักเตือนในสิ่งที่ทำหรือไม่

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : มีบ้าง สำหรับผู้หญิงจะไม่ค่อยมี และไม่คอยได้ทราบข่าวในกรณีนี้ ส่วนใหญ่ที่รู้ก็จะเป็นผู้ชาย

ผู้สัมภาษณ์ : การสอนโดยใช้คำถามในโรงเรียนมีหรือไม่ อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : มีในเรื่องของการถามให้คิด ให้แก่งคิด บ่อยครั้ง ส่วนใหญ่จะเป็นครูหอพัก ครูฝ่ายตวรรษที่ 21 เช่นครูฮานีฟะ ครูสุสนา ครูนุรโลลา ครูก็จะถามให้คิด เช่น ถามว่าคิดว่าทำแบบนี้ดีแล้วหรือ ถูกต้องแล้วหรือ จะถามให้เราไตร่ตรอง

ผู้สัมภาษณ์ : เรื่องเล่าที่สอนให้คิด ยกตัวอย่างบุคคล มีหรือไม่อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : มี หน้าแถว จะมีครูเวรประจำวัน ก็จะให้ความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับเรียน เป็น เรื่องราวของบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ว่าพวกเขาทำอะไร มีวิธีการอย่างไรเพื่อไปสู่จุดหมาย ซึ่งเป็นเรื่องราวของบุคคลทั่วไป ส่วนใหญ่ก็จะใช้ในช่วงของการเข้าแถวหน้าเสาธง เช่น ยกตัวอย่าง บุคคลที่ประสบความสำเร็จ ว่าพวกเขาทำอะไร หรือไม่ก็ยกตัวอย่างรุ่นพี่ ที่เคยเรียนที่นี่เป็น คิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ ทั้ง ๆ ที่ในตอนแรกก็เรียนไม่เก่ง แต่ในตอนหลัง ๆ ก็จะพยายาม จนกลายเป็นบุคคลที่ครูชื่นชม เพื่อน ๆ ให้การยอมรับ ครูอยากให้นักเรียนกระตือรือร้นในเรื่อง การเรียน และให้รู้วิธีการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ก็จะเอามาเล่า ซึ่งทำให้พวกเรากระตือรือ ร้นมากขึ้น ส่วนใหญ่หน้าเสาธงก็เป็นความรู้เกี่ยวกับวิชาการ วิธีการเรียนให้ประสบความสำเร็จ ส่วนเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม หรือบุคคลในประวัติศาสตร์ เรื่องความผูกพันระหว่างแม่กับลูก ครอบครัว ก็จะอยู่ในช่วงหลังละหมาดเป็นนาซีฮัต

ผู้สัมภาษณ์ : นอกจากสอนเราแบบนี้แล้ว ครูเคยใช้วิธีการสอนแบบอื่นหรือไม่ เช่น การสอนให้ คิด โดยการหยอกล้อ

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : มีบ้าง แต่หยอกล้อแบบให้นักเรียนรู้สึกอับอายจะไม่มี

ผู้สัมภาษณ์ : การพูดคุยด้วยการสาบานต่ออัลลอฮ์มีหรือไม่ อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : มีแต่ใช้ไม่บ่อย หากไม่จำเป็นก็จะไม่ใช่ จะใช้ก็ต่อเมื่อจำเป็นจริง ๆ เมื่อไม่มีวิธี ไหนแล้ว ครูเคยบอกว่าการผิดสาบานเป็นความผิดที่ใหญ่ จะเห็นครูใช้ในเวลาที่ต้องตรวจหอบ และ ต้องการตรวจสอบนักเรียนเมื่อพบของที่อยู่ในหอบแล้วผิดกฎของโรงเรียน หรือไม่ก็ของหาย และ ไม่ทราบว่ามีนักเรียนคนใดที่รู้เห็นหรือเกี่ยวข้องในสิ่งที่หาย ครูก็จะเริ่มต้นด้วยการถามว่ากล้า สาบานหรือไม่ นักเรียนที่ทำผิดก็จะไม่กล้า หรือถ้าทำความผิดก็จะสารภาพมาเลย และก็จะกลัว เลือกว่าจะยอมรับรับผิดดีกว่า แทนที่จะยอมสาบานทั้ง ๆ ที่ทำความผิด เพราะนักเรียนที่นี่ครู ปลุกฝังจนรู้ค่าของการสาบานต่ออัลลอฮ์ว่าหากผิดคำสาบานแล้วต้องโดนการลงโทษที่หนักกว่า การลงโทษตามกฎหมายของโรงเรียน ครูเอามาใช้แล้วก็จะได้ผลตลอด

ผู้สัมภาษณ์ : การนาซีฮัตคำซึ่ง กินใจ มีบ้างหรือไม่ อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : จะมีเยอะเลย สำหรับคำพูดที่ซึ่งกินใจ ครูจะใช้ในหลายกรณี แต่ส่วนใหญ่จะใช้ เพื่อปลุกฝังอากิเตฮ์ให้แก่เด็กนักเรียน ที่นี้จะไม่ได้สอนศาสนาโดยตรงไม่ได้แยกเป็นรายวิชา เตาฮิด ฟิกฮ์ แต่จะสอนแบบเอาชีวิตจริงมาใช้ นักเรียนจะรู้สึกลึกซึ้งกับอิสลาม ที่นี้จะใช้ระบบการตักบีฮ์ฮุ ที่ดีมากอธิบายได้ไม่หมดว่าครูทำอะไร แต่รู้สึกว่าได้ ครูจะชักนำให้นักเรียนวางตัวให้ถูกต้องกับ หลักการ ไม่เคยเรียนปอเนาะ เลยไม่รู้ว่าจะต่างกันอย่างไร เหมือนที่บ้านก็จะอยู่ในชุมชนอิสลาม คน จะเฉย ๆ กับหลักการ แต่เมื่อมาเรียนที่นี่ ทำให้ต้องคำนึงตลอด แม้กระทั่งจะเป็นความผิดเล็ก ๆ น้อยก็ตาม อย่างเช่น การยืมทานอาหาร ก็จะไม่ทำ มันกลายเป็นสิ่งที่ซึมซับไปในหัวใจ ทำให้กลัว ที่จะทำความผิด และในขณะที่เดียวกัน หากเป็นความดีแม้เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อยากที่จะทำ ครู จะมียุทธวิธีสอนให้กลัวความผิด หรืออย่างเช่นการตื่นละหมาดซุบฮิ เมื่อก่อนก็จะเฉย ๆ ไม่ กระตือรือร้น แต่ตอนนี้จะกลัว กลัวความผิด เหมือนเพื่อน ๆ ที่ตื่นละหมาด ขาดละหมาด หรือทำ

ความผิดอื่น ๆ จนคะแนนพฤติกรรมถึงที่ครูกำหนดไว้ก็ต้องไปค่าย ซึ่งค่ายก็จะสอนให้นักเรียนตระหนักถึงหน้าที่ที่สำคัญของมุสลิม ตัวเองไม่เคยไปค่าย แต่เพื่อนจะไป และกลับมา ก็เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

ผู้สัมภาษณ์ : ลักษณะค่ายเป็นอย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : โดยส่วนตัวไม่เคยไป แต่เพื่อนเคยไป เพื่อนเล่าให้ฟังว่าวิธีการ تربียะฮ์จะทำให้ นักเรียนสำนึก และกลัวความผิดที่จะทำในดunya โดยวิธีการคือ ครูจะนำนักเรียนไปที่กูโบร์ และพูดให้นักเรียนคิด ว่าหากเป็นตัวเองที่ไม่ละหมาด และเป็นคนที่ต้องนอนอยู่ในหลุมฝังศพ จะเกิดอะไรขึ้น โดยครูจะดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด รู้สึกกลัว และร้องไห้ทั้งหญิงชาย ถึงความผิดที่ตัวเองเคยทำ (ชดลละหมาด ไม่เข้าเรียน/ความผิดอื่น ๆ) บางคนแม้ว่าจบกิจกรรมแล้ว ก็อยากจะนั่งต่อ เพื่อให้ตัวเองคิดใคร่ครวญ

ผู้สัมภาษณ์ : รู้จักเพื่อนที่เคยไปหรือไม่

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : รู้จัก คนที่นั่งข้าง ๆ (อิฟติซาน) คนนี้เคยไป

ผู้สัมภาษณ์ : อิฟติซานลองเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับค่ายว่าเป็นอย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ในค่ายจะมีการ تربียะฮ์ การเข้าฐานก็จะให้แง่คิดต่าง ๆ ช่วงกลางคืนจะให้ดูคลิป ประมาณว่าถ้าเราทำอย่างนี้จะเกิดอะไรกับเราในวันอาคีเราะฮ์ หลังจากดูคลิปเสร็จครูก็จะพาไปยังกูโบร์ นั่งหน้าหลุมศพ เพื่อให้รำลึกถึงความตาย โดยที่ไม่ทราบมาก่อนว่าจะต้องไปรำลึกความตายในกูโบร์ ในตอนแรกก็กลัวแต่หลังจากเข้าไปแล้วก็จะ เป็นความรู้สึกผิดมากกว่า

ผู้สัมภาษณ์ : ความผิดที่นักเรียนเคยทำ จนต้องไปเข้าค่ายทราบหรือไม่ว่าเป็นความผิดใด

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ที่โรงเรียนจะไม่อนุญาตให้นำโทรศัพท์มาโรงเรียน แต่ก็ทำผิดกฎระเบียบโรงเรียนโดยการนำมือถือมา และลงหอสาย ครูก็จะหักคะแนนพฤติกรรมโดยการหักเรื่อย ๆ ซึ่งไม่ทราบว่าใครหักจนถึงเท่าไร คนที่ไป จะโดนหักคะแนนตั้งแต่ 100 ขึ้นไป คนที่ไปเข้าค่ายจะมีประมาณ 100 กว่าคนจากนักเรียนทุกระดับชั้น ทั้งหญิงและชาย โดยเมื่อไปที่ค่ายก็จะจัดแบบแยกหญิงชาย

ผู้สัมภาษณ์ : นอกจากครูนำไปที่กูโบร์แล้ว มีวิธีการใดของคุณครูอีก ที่ทำให้หนูอยากปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : อาจจะเป็นในช่วงเข้าก่อนเดินทางไปค่าย ทุกคนจะนอนที่มัลลียัดกัน ลูกขึ้นมาละหมาดกียามุลลัยล์ โดยทุก ๆ ภารกิจ จะสอนเราไปในตัว อย่างภารกิจหนึ่งจะมีเชือกฟางอยู่ ครูก็จะให้ไปยืนบนเชือกฟาง ครูก็จะตั้งคำถามว่า เราได้ทำความผิดใดบ้าง เช่น ขาดละหมาด ก็จะให้ถอยหลังไปหนึ่งก้าว ถ้าไม่ขาดก็ยืนอยู่กับที่ ครูก็จะตั้งคำถามที่เป็นความผิดไปเรื่อย ๆ จนหมดคำถาม และให้ดูว่ายืนอยู่ ณ จุดไหน เมื่อเทียบกับเชือกฟางในตอนแรก ครูก็จะเปรียบเทียบกับวันอาคีเราะฮ์ ที่เรายืนอยู่บนตาชั่ง ซึ่งให้เราสังเกตว่าตาชั่งของเราไปในทางที่ดี หรือไม่ดี ส่วนอีกฐานก็จะให้เขียนจดหมายถึงแม่ โดยให้โจทย์ของภารกิจนี้ว่า เราอยากจะทำอะไร อยากจะขอโทษพ่อแม่อย่างไร หากว่าเรารู้ว่าพ่อแม่จะไม่อยู่กับเราแล้ว โรงเรียนก็จะส่งไปให้ผู้ปกครองของเรา พ่อแม่ก็

แขวบ้างว่าเขียนไปได้อย่างไร แต่ก็ภูมิใจ ดีใจที่เราสำนึกผิด เพราะพ่อแม่รู้สึกว่าจะตั้งแต่มาเรียนที่นี่อะไร ๆ ก็ดีขึ้นจากที่เคยทำความผิดมากกว่านี้ ตอนนี้นักจะน้อยลง

ผู้สัมภาษณ์ : นักเรียนคิดว่าหลังจากที่ไปค่ายแล้ว ตัวเองดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ดีขึ้นมาก ที่ค่ายสอนอะไรหลาย ๆ อย่าง อย่างเช่นตอนที่นั่งในกูโบร์ ครูก็จะพูดให้เราคิดว่า ให้นักสภาพว่าคนที่อยู่ในหลุมศพคือตัวเรา ไม่มีใคร ไม่มีครูที่มายืนพูดอยู่ แต่กลับเป็นมาลาอิกัตที่พาเอาวิญญาณเราไป เราจะทำยังไง จะตอบคำถามอย่างไร ซึ่งคนที่ไปเห็นได้ชัดเจนว่าปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จากที่เล่น เวลาครูพูดในแถว ก็จะเงยบลง ลงห่อตรงเวลา ไม่มีคนเข้าแถวสาย

ผู้สัมภาษณ์ : เป็นไปได้หรือไม่ที่ ทำตัวให้ดีขึ้น เพราะกลัวว่าจะต้องไปค่ายอีกครั้งในปีหน้า

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ไม่ได้กลัวเลยว่าจะต้องไปค่ายอีก ตอนนี้นักอัลลอฮฺ แต่หากถามว่าอยากไปค่ายอีกหรือไม่ ขอตอบว่า อยากไปอีก จำได้ว่า ตอนที่นั่งอยู่ที่กูโบร์ ยังอยากนั่งต่อแม้ว่าครูจะบอกให้ลุกขึ้นก็ตาม เลยเกิดความรู้สึกว่าหากเรานั่งต่อทั้งคืน เราคงคิด และเปลี่ยนตัวเองได้มากกว่านี้ จากเมื่อก่อนที่เคยคิดว่า ไม่อยากลงละหมาด แต่ตอนนี้ รู้สึกว่า ทำได้หรือ กับการไม่ละหมาดหรือบางที่ชี้แจงลงข้างล่าง ก็ยังละหมาดบนหอ

ผู้สัมภาษณ์ : เมื่อก่อนคือ

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : อาจเป็นเพราะเมื่อก่อนเรียนโรงเรียนสามัญ (โรงเรียนประเภทสามัญที่ไม่ได้บูรณาการอิสลาม) เลยทำให้ทั้งละหมาด และอื่น ๆ ที่เป็นบทบัญญัติอิสลามไป เมื่อมาอยู่ที่นี่ ก็มี การละหมาดมากขึ้น ทำในสิ่งที่ควรทำมากขึ้น ในช่วงแรก ๆ ที่อยู่ที่นี่จะรู้สึกว่าทำไมกฎระเบียบยิ่งเยอะ เคยอยู่แบบสบาย ๆ ไม่มีกฎมากมาย เมื่อเจอแบบนี้เลยรู้สึกว่าอึดอัด เวลาผ่านไปก็รู้สึกว่ากฎที่มีมาก็เพื่อให้เราดีขึ้น ครูจะสอนให้เราเปลี่ยน ครูคนหนึ่งซึ่งรับผิดชอบในการตักเตือน ชื่อคุณครูฮานีฟะ เคยบอกว่า การที่ครูจะปรับเปลี่ยนนักเรียนคนหนึ่งเป็นเรื่องที่ยากมาก แต่สำหรับบางคน ภายในเวลา 3 ปีก็สามารถเปลี่ยนได้ หนูคิดว่าเป็นเพราะกฎกติกาของที่นี่ ที่ได้กำหนดไว้เพื่อปรับเปลี่ยนทุกคน นักเรียนที่อยู่ที่นี่เลยละหมาด กลับบ้านไปก็ละหมาด จากแต่ก่อนคิดว่า ไม่มีใครบังคับ ไม่มีใครบอกว่าจะต้องละหมาด ก็เลยละเลย แต่เมื่อมาอยู่ที่นี่ จะมีคนบอก คนเตือนว่าจะต้องละหมาด เลยกลายเป็นความเคยชิน ที่จะต้องละหมาด เสียอาซานที่นี้จะตรงเวลาละหมาด ตารางเรียนก็ถูกจัดให้สะดวกในการละหมาด ที่นี้มีข้อดีอยู่อย่างหนึ่ง หากเราชี้แจงละหมาดเพื่อนก็จะชวนกันไปละหมาด ช่วยกันตักเตือน

ผู้สัมภาษณ์ : เคยโดนตีเพราะไม่ละหมาดหรือไม่อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ไม่เคยโดนตีเพราะไม่ละหมาด แต่เคยโดนตีตอนพูดมาก หนูเป็นคนพูดมาก พูดเรื่องไร้สาระ ครูจะไม่เจาะจงว่าใครพูดมาก แต่ครูจะใช้วิธีการตั้งคำถามโดยภาพรวม ว่าใครพูดให้ลุกขึ้น เป็นการฝึกความซื่อสัตย์ ก็รู้ว่าพูด ก็จะไม่ลุกขึ้น

ผู้สัมภาษณ์ : เรื่องของการฝึกนักเรียนให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ คุณครูมีวิธีการฝึกอย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : เราจะรู้ว่า เวลาไหนต้องละหมาด เวลาไหนต้องเข้าแถว เวลาไหนต้องเข้าห้องเรียน เพราะที่นี้เรื่องของเวลาสำคัญมาก ทุกอย่างเรื่องเวลาจะต้องตรงเวลา อย่างเราสองคนจะอยู่ห้องเดียวกัน ในขณะที่อีกคนอาบน้ำ อีกคนต้องช่วยจัดตารางเรียน จัดที่นอนให้ ต้องช่วยกันเพื่อให้ทันเวลา มีบางครั้งที่เพื่อนนอนไม่ตื่น โดยเฉพาะช่วงแรก ๆ ที่เคยมาเรียนที่นี้ จะนอนตื่นสายตลอด เพื่อนก็ต้องช่วย จนตอนนี้ก็สามารถปรับตัวจนกระทั่งตรงต่อเวลาและทันในทุกกิจกรรมของโรงเรียน ส่วนนักเรียนที่ไม่สามารถตรงเวลาที่โรงเรียนจะมีน้อยมาก แค่วันละ สอง – สามคน

ผู้สัมภาษณ์ : ครูทำอย่างไรนักเรียนจึงรู้ว่าเวลาไหนต้องทำอะไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : เมื่อก่อนตอนมาใหม่ จะมีค่ายปรับพื้นฐานนักเรียนทุกคน โรงเรียนก็จะมีตาราง 24 ชั่วโมงเพื่อให้รู้ว่าเวลาไหนต้องทำภารกิจใด จนตอนนี้ก็จะเป็นความเคยชิน ที่จะต้องตรงต่อเวลา ส่วนในเรื่องของการละหมาด นอกจากกำหนดในตาราง 24 ชั่วโมงแล้ว ครูยังให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการรีบเร่งในการละหมาดว่าสำคัญอย่างไร ถ้าละหมาดช้า โทษจะเป็นอย่างไร หากละหมาดเร็วผลดีอย่างไร และที่สำคัญครูจะสอนให้เราว่า หากเราไม่รับผิดชอบ ละหมาดช้า ไม่ใช่เราคนเดียวที่บาปและต้องรับผิดชอบความผิดนั้น พ่อแม่ก็จะบาป และต้องรับผิดชอบต่อด้วย แรงกระตุ้นจากฝ่ายตริบียะฮ์ทำให้รู้สึกได้ว่า เราทำผิดไม่ได้ เพราะจะส่งผลต่อพ่อแม่ได้ ครูจะสอนให้รำลึกถึงคุณพ่อคุณแม่ คิดว่าวิธีการนี้ประสบความสำเร็จมาก การฝึกนักเรียนสามารถเปลี่ยนหนุที่อหฺมานอ่อน ให้เพิ่มขึ้น

ผู้สัมภาษณ์ : ในเรื่องการเรียน คุณครูตริบียะฮ์อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ค่าเทอมที่นี้ จะจ่ายแค่ครั้งเดียว ครูจะกล่าวถึงภาระของพ่อแม่ที่ต้องจ่ายค่าเทอม ครูจะให้แ่งคิด ให้เอามาติดต่อกัน ที่จะทำให้ทำความผิดต่อพ่อแม่ กลัวต่อความไม่รับผิดชอบ ให้เห็นความสำคัญของการเรียนทุกระดับชั้น เพื่อว่าสำคัญในการนำไปต่อยอด ครูจะคอยบอกเคล็ดลับการเรียน เล่าเรื่องราวรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จ จากที่เคยไม่ใช่คนเรียนเก่ง เพื่อนต้องคอยดูแล ก็ปรับตัว และพยายามจนประสบความสำเร็จและเอาเป็นแบบอย่าง ครูคอยกระตุ้นให้เรารับผิดชอบต่อการเรียน เราก็จะคิดตามคำพูดของครู

ผู้สัมภาษณ์ : เรื่องของการดูแลซึ่งกันและกัน ครูจะใช้วิธีการตริบียะฮ์อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ที่นี้จะอยู่เป็นพี่เป็นน้อง ครูก็เปรียบเสมือนพ่อแม่ที่คอยเติมเต็มในส่วนที่เราขาดอยู่ ส่วนนักเรียนพี่ก็จะดูแลน้อง จะจัดให้พี่ติวน้อง เมื่อติวไป น้องเข้าใจหรือทำข้อสอบได้ น้องก็จะมาบอก ก็จะดีใจ โดยครูจะจับคู่ ม. หนึ่ง คู่กับ ม.สี่ ส.สอง คู่กับม. ห้า ม.สาม คู่กับ ม.หก รู้สึกว่านอกจากจะได้เนื้อหาแล้ว ยังได้ความรักความผูกพันกันอีกด้วย

ผู้สัมภาษณ์ : เรื่องของอัลกุรอาน อัลหะดิษ ครูนำมาใช้ตริบียะฮ์หรือไม่ อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : ใช้บ่อย ในแต่ละเทอม จะต้องท่อง 5 หะดิษ จะมีการอ่านอัซกีร์ หลังมักริบและซุบฮิ มีการอ่านกุรอานหลังมักริบ และอัลกุรอานต้องท่องระดับชั้นละ 1 ซูเราะฮ์

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วการลงโทษ ครูนำมาใช้ตรึงขลุ่ยหรือไม่ อย่างไร

ผู้ตอบสัมภาษณ์ : มี แต่ก็ไม่ค่อย ใช้บางเวลาใช้วิธีอื่นกับนักเรียนแล้วไม่ได้ผล แต่ก็รู้ว่าครูหวังดี

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์

- 1.1 เพศ ชาย
- 1.2 อายุ....26.....ปี
- 1.3 วุฒิกการศึกษาสูงสุด.....ภาษาอาหรับ คณะศิลปศาสตร์และ สังคมศาสตร์
- 1.4 ตำแหน่งงาน...ครูหอพักชาย
- 1.5 ประสบการณ์ในการทำงาน.....10..... เดือน
- 1.6 วัน เดือน ปี ที่ให้การสัมภาษณ์ 6 กุมภาพันธ์ 2556.
- 1.7 สุลโหมาน เกบัน 083 – 190-8482

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ วิธีการตรึงปีเยาะนักเรียนของโรงเรียนหาดใหญ่ วิทยาคาร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์บอกเล่า ถึงรูปแบบและ วิธีการดำเนินงานตรึงปีเยาะนักเรียน ว่าใช้วิธีการอย่างไร หากผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่สามารถบอกได้ ว่ามีวิธีการใดบ้าง ผู้สัมภาษณ์จะทำการสัมภาษณ์ถึงวิธีการต่อไปนี้ ว่ามีการใช้ในโรงเรียน หรือไม่ หากมี มีวิธีการใช้อย่างไร

1. ท่านได้ปฏิบัติตนในด้านการเป็นแบบอย่างนักเรียนในด้านต่อไปนี้หรือไม่

1.1 ด้านการแต่งกาย

1.1.1 ท่านได้แต่งกายถูกต้องตามหลักการของอิสลามทั้งตอนอยู่ในและนอก บริเวณโรงเรียนหรือไม่ อย่างไร กรุณาบอกถึงการแต่งกายของท่านทั้งขณะอยู่บ้านและโรงเรียน

ตอบ ส่วนใหญ่สวมกางเกงขาสั้น เสื้อแขนสั้น เวลละหมาดก็ใส่โตะป แต่สุดสำหรับตัวเอง ก็จะมีแค่กางเกงสามส่วน(เวลาออกกำลังกาย)

1.1.2 ท่านได้แต่งกายในรูปแบบอื่นที่นอกเหนือจากรูปแบบการแต่งกายตาม หลักการอิสลามหรือนอกเหนือจากรูปแบบที่โรงเรียนกำหนดหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ไม่เคยสำหรับช่วงที่อยู่ที่นี่ สำหรับเมื่อก่อนในขณะที่เป็นนักศึกษา ก็มีบ้างเวลาไม่มี กางเกงตัวอื่น

1.1.3 ท่านคิดว่าการแต่งกายของท่านสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นักเรียนได้หรือไม่ อย่างไร

ตอบ สามารถเป็นแบบอย่างได้ในระดับหนึ่ง คือในส่วนที่ปกปิดเอวรัด เคยนาซีฮัต นักเรียนในช่วงของการเล่นฟุตบอล หรือในช่วงกลางคืนที่ลงมาจากหอ ก็จะนุ่งกางเกงขาสั้น นักเรียนบางคนก็จะเลียนแบบในเรื่องของการใส่โตะป บางคนก็ชอบหมวกที่เราใส่ บางครั้งก็ใส่ผ้า สาระบัน นักเรียนเข้ามาถามว่าพันยังไง เราก็พยายามจะพันคล้ายกับดร.แอร์ ส่วนเพื่อนร่วมงาน เช่น ครูปรีชา ครูยูโสภ แยกพงศ์ อ. อานัส ก็จะใส่ผ้าสาระบัน นักเรียนก็จะมาถามว่าพันหรือพันผ้า สาระบันยังงัย

1.2 ด้านการพูดจา

ตอบ เราตั้งใจที่จะมาทำงานที่นี่ด้วยรอยยิ้ม ไม่เคยเผื่อที่จะพูดคำไม่สุภาพ ถ้าจะโกรธนักเรียนก็จะใช้จิตวิทยา มีบ้างนาน ๆ ครั้งที่หลุดมาบ้าง เราเต็มใจจะมาที่นี่ เพราะอยากมาเก็บประสบการณ์ ด้วยความตั้งใจ บริสุทธิ์ใจและเต็มที่นี้ ในฐานะที่นี้คือโรงเรียนเอกชน แต่มีอิสลามโดยส่วนตัวชอบวิชาสามัญ ที่รักในด้านศาสนา เพราะตัวเองจบปอเนาะมา แต่ก็ชอบวิชาสังคมชอบความเป็นสามัญที่เด่นในวิชาการสามัญ ในขณะที่เดียวกันก็ครอบคลุมในด้านการตรีปิยะฮิ เลยชอบที่สิ่งที่เราต้องการมารวมอยู่ที่นี้

1.3 ด้านการทักทาย

1.3.1 ท่านมีวิธีการทักทายกันในองค์กรอย่างไร

ตอบ ให้สละม เพศเดียวกันก็จะจับมือ หรือที่โรงอาหารก็จะพบปะพูดคุย

1.3.2 การทักทายระหว่างท่านกับนักเรียนใช้วิธีการใด

1.3.3 ท่านมีวิธีการตอบรับการทักทายอย่างไร

1.3.3.1 การตอบรับคำทักทายจากนักเรียน

ตอบ เราก็รับสละม บางครั้งก็มีจับมือหากไม่ได้ถือของ

1.3.3.2 การตอบรับคำทักทายจากเพื่อนครูด้วยกัน

ตอบ รับสละมแล้วจับมือ

1.3.3.3 การตอบรับคำทักทายจากผู้บริหาร

ตอบ รับสละมแล้วจับมือ

1.3.3.4 การตอบรับคำทักทายจากบุคคลต่างศาสนา

ตอบ ใช้การสวัสดี มีการไหว้สวัสดีบ้าง

1.3.3 แบบอย่างในการทักทายที่ท่านได้แสดงออกให้นักเรียนได้พบเห็นและนำไปปฏิบัติเป็นแบบอย่างอย่างไรบ้าง

1.3.4 หากต้องทักทายคนต่างศาสนิกก่อน ท่านใช้วิธีการทักทายอย่างไร

ตอบ ใช้การสวัสดี มีการไหว้สวัสดีบ้าง หรือไม่ก็จับมือ

1.3.5 ท่านได้บอกหรือแสดงให้เห็นนักเรียนได้เห็นมารยาทในการเริ่มต้นทักทายกับคนต่างศาสนิกหรือไม่ อย่างไร

ตอบ นักเรียนก็จะเห็น ที่นี้มาได้ห้ามเรื่องการสวัสดี

1.3 ด้านการรักษาเวลา

1.3.1 ในองค์กร ให้ความสำคัญกับเวลาหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ให้ความสำคัญ เน้นย้ำเรื่องเป็นเวลา โดยเฉพาะครูหอพักที่เน้นย้ำให้ตรงต่อเวลา มีบ้างที่ไม่ตรงประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสำหรับครูตุดยภาพรวมจะทำได้ที่มีบ้างในสาเหตุของความจำเป็นเช่นลูกไม่สบาย ญาติเสียชีวิต

1.3.2 ท่านได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียนในด้านการรักษาเวลาอย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างที่ท่านทำและนักเรียนสามารถพบเห็นได้ในการปฏิบัติของท่าน

ตอบ สามารถเป็นแบบอย่างได้ เพราะทำหน้าที่ปลุมนักเรียนให้ละหมาด อาบน้ำ ทานข้าว ลงหอพัก ซึ่งเราเป็นคนกำหนดอยู่แล้ว สามารถเป็นแบบอย่างได้ในภาพรวม คงไม่รอบเปอร์เซ็นต์

1.4 ด้านความเอื้อเฟื้อ

1.4.1 ในองค์กรของท่านมีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันหรือไม่

ตอบ มี เช่นการดูแลนักเรียนที่ไม่สบาย พาไปหาหมอ ให้ผู้ปกครองมารับเวลานักเรียนป่วยหนัก

1.4.2 ท่านคิดว่าท่านเป็นคนที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่นหรือไม่ หากเป็น ท่านได้ทำอย่างไร

ตอบ ไม่ค่อยได้สัมผัสเท่าไร แต่มีการช่วยเหลือกัน เช่นในขณะจัดโครงการ ก็จะมีการช่วยกัน แต่มีบางส่วนที่หนึ่งงานบ้าง แต่โดยภาพรวมแล้วครูก็ช่วยเหลือ

1.4.3 ท่านคิดว่า คนในองค์กรของท่านมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือไม่ หากมี มีอย่างไร

1.4.4 ท่านแสดงวิธีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้เป็นแบบอย่างให้แก่นักเรียนหรือไม่ อย่างไร

1.5 ด้านมารยาท ท่านได้แสดงวิธีการใดบ้าง ที่นักเรียนได้เห็นและสามารถเป็นแบบอย่างในด้านต่อไปนี้

1.5.1 มารยาทในการยืน

1.5.1.1 ในขณะการยืนต่อคิว การยืนรอรถ หรือการยืนพูดต่อหน้านักเรียนหรือบุคคลอื่น ๆ ท่านยืนอย่างไร

ตอบ ที่นี่ยังไม่ประสบความสำเร็จ นักเรียนก็จะแย่งกันซื้อ แต่ยังไม่เป็นระบบ ที่เห็นเป็นแถวอยู่ก็มีในมินิมาร์ท

1.5.1.2 ในขณะยืนต่อหน้าผู้ใหญ่ หรือผู้บริหาร ท่านยืนอย่างไร มีการค้อมตัวเล็กน้อย ขาชิด มือแนบลำตัวหรือประสานกันไว้ข้างหน้าหรือไม่

ตอบ น้อยครั้งที่จะมีโอกาสพบผู้บริหาร แต่ถ้าเจอก็จะยืนสำรวจ

1.5.1.3 ท่านยืนต่อหน้าผู้ใหญ่ด้วยการยืนนอกเขต เเท้าสะเอว หรือยำเท้าไปมาหรือไม่

ตอบ ไม่เคย

1.5.2 มารยาทในการนั่ง

1.5.2.1 ในขณะที่นั่งต่อหน้าผู้ใหญ่ หรือต่อหน้านักเรียนท่านนั่งให้ขาเข้า และปลายเท้าชิดกัน และนำมือมาประสานกันไว้ที่หน้าขาหรือไม่

ตอบ ก็จะยืน และนั่งแบบส้ารวมและเรียบร้อยตลอด จะคล้าย ๆ สไตร์ของพี่น้องญาติมาอะสุดับลิด

1.5.2.2 ท่านเคยนั่งไขว่ห้าง หรือพิงพนักเก้าอี้ ในขณะที่สอนหรือพูดคุยกับนักเรียน นั่งพูดคุยกับเพื่อนครูด้วยกัน หรือไม่

1.5.2.3 ท่านมีวิธีการนั่งที่แตกต่างจากที่กล่าวมาหรือไม่ อย่างไร

15.3 มารยาทในการเดิน

1.5.3.1 ในกรณีที่ท่านเดินคนเดียว หรือเดินคุยกับเพื่อน ๆ ท่านเดินอย่างช้า ๆ มั่นคง ไม่เดินด้วยความเร่งรีบจนเกินไปหรือไม่

ตอบ เดินเรียบร้อย

1.5.3.2 หากเดินตามผู้ใหญ่ ท่านเดินตามหลังโดยเว้นระยะห่างพอสมควร และเฉียงไปทางซ้ายเล็กน้อยหรือไม่

1.5.3.3 ท่านมีวิธีการเดินที่แตกต่างจากที่กล่าวมาหรือไม่ อย่างไร

1.5.5 มารยาทในการพูด

15.5.1 ด้านการใช้ถ้อยคำ

1.5.1.1 ท่านได้พูดจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพกับนักเรียนหรือบุคคลรอบข้างหรือไม่

ตอบ สุภาพ

1.5.1.2 ท่านเคยพูดจาด้วยคำที่ไม่สุภาพหรือไม่ หากเคย พูดกับใคร อย่างไร

1.5.1.3 ท่านคิดว่าการพูดจาของท่าน ได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ เป็นตัวอย่างได้ เช่นในเรื่องของการตักเตือน หรือกับการพูดคุยทั่วไป จะเริ่มต้นด้วยการกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ ก็จะหาวิธีการพูดกับนักเรียนโดยพยายามหาวิธีการที่เข้ากับเด็กแต่ละคน แต่ละกลุ่มว่าต้องใช้วิธีใด กับผู้ใหญ่ก็จะใช้อีกแบบหนึ่ง กับมุสลิมก็แบบหนึ่ง มุสลิมะฮ์ก็แบบหนึ่ง โดยทุกกลุ่มก็จะพูดด้วยรอยยิ้ม

15.5.2 มารยาทในการเรียกชื่อ

15.5.2.1 ท่านเรียกชื่อนักเรียนด้วยชื่อที่นักเรียนชอบหรือไม่

ตอบ ใช่เพราะอิสลามห้ามเรื่องการเรียกชื่อที่เจ้าของชื่อไม่ชอบ

15.5.2.2 ท่านเคยเรียกชื่อนักเรียนด้วยชื่อที่ไม่ใช่ชื่อนักเรียน หรือชื่อที่นักเรียนไม่ชอบ ต่อหน้าเพื่อนครู หรือต่อหน้านักเรียนหรือไม่

ตอบ เป็นคนชอบศิลปะ ชอบดูการ์ตูน ก็มีบ้างตั้งตามการ์ตูน ตั้งตามรูปแบบหน้าตา แต่ส่วนใหญ่ก็จะเรียกนักเรียนด้วยชื่อเต็มภาษาอาหรับ สำหรับคนที่รู้ว่านักเรียนมีชื่อภาษาอาหรับอย่างไร มีบ้างที่เป็นคู่แฝดที่เราจำไม่ได้ก็จะเรียกนามสกุล

15.5.2.3 ท่านหรือเพื่อนครูเคยตั้งฉายานักเรียน และเรียกฉายานั้นให้นักเรียนได้ยินหรือไม่

ตอบ ก็ได้ยินบ้างที่เพื่อนครูเรียกตามนักเรียนที่ตั้งให้เพื่อน ซึ่งฉายาที่ตั้งบางคนก็ชอบบางคนก็ไม่ชอบ

15.5.2.4 ท่านหรือเพื่อนครูเคยตั้งฉายาผู้บริหาร และเรียกฉายานั้นให้นักเรียนได้ยินหรือไม่

ตอบ ไม่เคยได้ยิน แต่มีบ้างที่แอบได้ยินมาว่าคนอื่นเรียก

1.6 ด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

1.5.1.1 ท่านเคยแสดงออกถึงความสามารถของตัวเองให้นักเรียนได้รู้เพื่อที่นักเรียนจะได้มองเห็นว่าท่านมีความสามารถเหนือกว่าผู้อื่นหรือไม่ และแสดงออกอย่างไร

ตอบ ผมจบภาษาอาหรับมา และตอนเรียนก็ได้เก่ง แต่มีบ้างในเรื่องของภาษาอาหรับที่นักเรียนมาถามส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการแลกเปลี่ยนมากกว่า ไม่ได้เจตนาจะบอกว่าเราเก่งกว่าหรือรู้มากกว่า เช่น

1.5.1.2 เมื่อนักเรียนหรือเพื่อนครูชื่นชมท่าน ท่านได้สนองตอบต่อการชื่นชมนั้นอย่างไร

ตอบ อัลฮัมดุลิลลาฮฺ ก็ขอบคุณอัลลอฮฺ และอธิบายต่อไปว่าไม่ได้รู้แบบเก่งแต่ก็พอรู้มาบ้าง

1.5.1.3 หากมีผู้ตักเตือนท่าน ในสิ่งที่บุคคลนั้นไม่เห็นด้วยต่อการกระทำของท่าน และท่านมั่นใจว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ท่านจะอย่างไร

ตอบ ย้อนพิจารณาสิ่งที่เขาเตือนว่าสิ่งไหนดีกว่า และมาพิจารณากับสิ่งที่เราทำอยู่ มาชั่งน้ำหนักหรือไตร่ตรองว่าเราจะมีความสามารถหรือกำลังจะทำได้หรือไม่ แต่หากพบว่าสิ่งที่ผู้อื่นนำเสนอ (นาที่ที่ 38)

1.5.1.4 ท่านคิดว่าหากนักเรียนได้แนะนำท่าน ท่านจะรับฟังคำแนะนำของนักเรียนหรือไม่ และท่านจะมีวิธีการตอบต่อคำแนะนำนั้นอย่างไร

ตอบ ก็ยอมรับการคำแนะนำของนักเรียน

1.7 ด้านความเมตตา

1.7.1 ท่านได้แสดงปฏิกิริยาต่อนักเรียนอย่างไร ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดขั้นรุนแรง

ตอบ โดยส่วนตัวก็ทำหน้าที่ส่งรายชื่อให้แก่ฝ่ายปกครอง เพราะโดยส่วนตัวจะทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริการ แต่จะไม่ตีเด็ก นักสูกที่ลงโทษนักเรียน ก็จะลุกนั่ง ดันพื้น เกือบชยะ สำหรับในความผิดที่ต้องลงโทษที่หนักกว่านั้นก็จะส่งต่อให้ฝ่ายปกครองลงโทษ

1.7.2 นักเรียนได้แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมต่อท่าน เช่น การไม่เคารพในสิ่งที่ท่านพูดหรืออบรมสั่งสอน การต่อต้านในสิ่งที่ท่านได้มอบหมายหรือเป็นคำสั่ง การใช้คำพูดในการตอบด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ

ตอบ มีนักเรียนที่ทำแบบนี้

1.7.3 หากมี ท่านได้ทำอะไรต่อนักเรียน

ตอบ โดยส่วนตัวก็จะใช้จิตวิทยาในการตักเตือนหรือใช้การนับ อาจจะได้ผลบ้างไม่ได้ผลบ้าง แต่ในกรณีที่ไม่ได้ผลก็จะให้ครูฝ่ายปกครองดำเนินการ คิดว่าเด็กบางคนอาจเรียกร้องความสนใจ บางคนอาจโดนบังคับให้เรียนที่นี่

1.7.4 หากท่านได้ทราบว่ามีนักเรียนทำความผิดท่านจะใช้วิธีการอย่างไร ในการตักเตือน

ตอบ ก็จะใช้ตักเตือนโดยการพูด อ่างถึงพ่อแม่ บุคคลที่เขารัก ถ้าไม่ได้แล้วก็จะส่งต่อฝ่ายปกครอง ก็จะไม่ใช้วิธีการตี เพราะรู้ว่าถ้าตีใครก็ไม่กล้าเพราะรู้ว่าตัวเป็นคนมีหน้า โดยเป็นที่ประชุมกันแล้วในส่วนของหอพัก ว่าเราจะต้องเป็นครูฝ่ายบริการ ในขณะที่การลงโทษก็จะเป็นของอีกคนหนึ่ง

1.7.5 ท่านคิดว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความเมตตาหรือไม่ หากมี มีอย่างไร กรุณาอธิบาย

ตอบ เมื่อก่อนเคยเป็นนักเรียนที่เป็นนักเลงเหมือนกัน แต่เคยโดนแม่ตีด้วยไม้พายกวนทุเรียนแล้วแม่ร้องไห้ เราก็เลยมานั่งคิด บวกกับเพื่อนที่ไม่อยากให้เราทำตัวไม่ดี เลยพยายามกลับมาเป็นคนดีที่ช่วยเหลือสังคมได้ ตอนประถมก็จะซื่อๆ เราเลยต้องอยู่กับเพื่อนทั้งสองกลุ่ม ทั้งกลุ่มที่เกเรและกลุ่มที่เรียบร้อยและจะช่วยเหลือเพื่อน ในทุกกลุ่ม เช่น ให้ยืมเงิน สำหรับนักเรียนที่ไม่มีตัง ก็จะให้นักเรียนยืม ทั้ง ๆ ที่เรารู้ว่านักเรียนมีฐานะมากกว่าเรา

1.7.6 ท่านคิดว่าเพื่อนครูของท่านเป็นผู้มีความเมตตาหรือไม่ หากมี มีอย่างไร กรุณาอธิบาย

ตอบ มี เพราะโดยภาพรวมก็จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ช่วงไหนที่งานเยอะงานเครียด ก็จะมุ่งทำงานตัวเองและกลับบ้าน ความเมตตาก็จะลดลงในช่วงที่ตัวเองมีปัญหาและภาระงาน

1.7.7 ท่านและเพื่อนครูได้แสดงออกถึงความเมตตาให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ สามารถเป็นแบบอย่างได้ เช่นการแสดงความรักการสร้าง ความหวังใจ

1.7 ด้านความอดทนและการควบคุมอารมณ์และความรู้สึก

1.7.1 ท่านคิดว่าความอดทนเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้ที่เป็นครูหรือไม่

ตอบ อันนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสอน ภาระงาน

1.7.2 ท่านคิดว่า เพื่อนร่วมงานของท่านเป็นผู้ที่มีความอดทนที่สามารถเป็นแบบอย่างและนักเรียนสามารถเรียนรู้จากแบบอย่างนั้นหรือไม่ กรุณายกตัวอย่างของบุคคลหรือกรณีที่ท่านได้พบเจอ

ตอบ บางคนมีความอดทนเป็นแบบอย่างได้ บางคนมีขีดจำกัด เช่นเลิกก่อนเวลา เมื่อนักเรียนส่งเสียงดัง บางครั้งอาจจะหลุดคำพูดบ้าง เลยเจอปัญหาที่นักเรียนวางและครูไม่เข้าสอน แต่บางที่ขาดการติดตามและขาดการปะติดปะต่อ และผู้บริหารก็ได้มีการอบรม ให้ครู สรุปแผนการสอน ปัญหาที่เจอในปัญหาต่าง ๆ การตรึงบียะสุ สำหรับครูที่เป็นแบบอย่างในเรื่องของความอดทน ก็จะมีหลายท่าน เช่นครูวิทยา ครูอับดุลเลาะห์ ก็จะคิดวิธีการที่จะให้เด็กได้เรียนรู้ โดยพยายามหาวิธีที่หลากหลาย แต่ที่นี่ยังขาดในเรื่องของสื่อการสอน ที่ยังไม่เพียงพอ แต่ในเรื่องของการตรึงบียะสุก็มีขึ้นมีลงในเรื่องของความเข้มงวด และไม่ต่อเนื่อง บางครั้งการตรึงบียะสุคนเดียวก็จะมีขึ้นมีลง แต่ในบางครั้งบางเรื่องที่ดีอยู่แล้วแต่ผู้บริหารเปลี่ยนเป็นเรื่องใหม่ ก็จะทำให้เกินกำลัง เช่นการจะทำให้หอพักสะอาดตามมาตรฐานที่ต้องการ แต่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์ทำความสะอาดก็ไม่สามารถทำให้หอพักสะอาดได้ หรือบางครั้งจำนวนคนก็ไม่พอกับจำนวนงาน

1.7.3 ท่านคิดว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความอดทนที่สามารถเป็นแบบอย่างและนักเรียนสามารถเรียนรู้จากแบบอย่างนั้นหรือไม่ กรุณายกตัวอย่างในการแสดงความอดทนของท่านที่นักเรียนสามารถเรียนรู้จากการแสดงพฤติกรรมความอดทนนั้น

ตอบ ก็จะใช้ความอดทนอย่างสูง และเป็นแบบอย่างให้แก่นักเรียน เช่นเรื่องการละหมาด การอ่านอัลกุรอาน การให้นักเรียน ทำความสะอาดนักเรียนไม่ทำก็จะทำเองนักเรียนก็จะมาช่วยและทำแทน

1.8 ด้านการบริจาค

18.1 ท่านคิดว่า การบริจาคเป็นสิ่งสำคัญหรือไม่

ตอบ สำคัญ ที่นั่นเป็นสังคมที่ชอบบริจาค เป็นสังคมแห่งการช่วยเหลือ ซึ่งสิ่งสำคัญที่ ทำก็จะใช้วิธีการชี้แจงอย่างชัดเจน

18.2 ท่านได้บริจาคบ้างหรือไม่ หากบริจาคท่านบริจาคสิ่งใดบ้าง

ตอบ ชอบบริจาค ทั้ง ๆ ที่มีเงินอยู่น้อยก็จะบริจาคให้ อย่างเช่นในวันบริจาควันญุมอัต เมื่อลีมพาก็จะรู้สึกไม่ดี กระทบกระวาย

18.3 องค์กรของท่านได้ปลูกฝังให้ครูหรือนักเรียนได้บริจาคหรือไม่ หากมี ทำโดยวิธีใด

ตอบ ปลูกฝัง โดยการตักเตือน ให้ความรู้ การสอนให้ท่องจำหะดิษ

18.4 ท่านและเพื่อนครูได้เป็นแบบอย่างในด้านการบริจาคให้แก่นักเรียนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ เป็นได้ ครูก็จะบริจาดกัน เช่นการบริจาดเรื่องโรฮิงยา ครูก็จะบริจาดกัน

1.10 ด้านความรับผิดชอบ

1.10.1 ผู้บริหารได้ปลูกฝังในด้านความรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร

ตอบ นักเรียนที่นี้ก็จะซักผ้าไม่เป็น รีดเสื้อไม่เป็น ให้เพื่อนทำให้ เป็นลูกคุณหนู ก็จะพยายามสอนเรื่อย ๆ ในเรื่องของการจัดการตัวเอง นักเรียนส่วนใหญ่ก็จะทำได้มีความรับผิดชอบตามที่ครูสอนแต่มีบ้างที่ละเลย เป็นสิ่งที่ปลูกฝังอยู่เรื่อย ๆ เพราะหากครูหย่อนยานในเรื่องของการต้อระเบียบสุ และหากช่วงไหนที่ครูให้ความรู้มากนักเรียนก็จะดีขึ้น สิ่งที่ยากให้เกิดขึ้นก็คือการติดตามผลและความต่อเนื่อง เช่นการติดตามงานแต่ละฝ่าย การประสานงานระหว่างฝ่าย บางครั้งผู้บริหารก็ต้องดูว่างานที่ให้ครูเหมาะสมกับจำนวนครูหรือไม่

1.10.2 ท่านได้ปลูกฝังนักเรียนในเรื่องความรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร

ตอบ

1.10.3 ท่านได้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนในด้านความรับผิดชอบอย่างไรบ้าง

ตอบ เป็นได้ เช่น ความรับผิดชอบในเรื่องเวลา กิจวัตรประจำวัน การทำอบัติด

1.11 ด้านความสามัคคี

1.11.1 ในองค์กรของท่าน มีครูที่มีทัศนคติหรือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิธีการทำงาน ด้านความเชื่อ หรือด้านอื่น ๆ บ้างหรือไม่

ตอบ มี

1.11.2 หากมี (ในข้อ 1.11.1) นักเรียนทราบข้อขัดแย้งนั้นหรือไม่

ตอบ นักเรียนทราบ

1.11.3 หากมีงานเร่งด่วนของโรงเรียนที่ต้องเร่งทำ ผู้บริหารหรือครูมีวิธีการดำเนินงานอย่างไร และนักเรียนได้ทราบถึงความพยายามของคณะครูในการเร่งงานที่จะทำให้เสร็จหรือไม่

ตอบ ผู้บริหารก็จะใช้วิธีการประชุมของผช. และแบ่งงาน และมีการติดตามงาน นักเรียนก็จะรับรู้ในความเหนื่อยของครู นักเรียนก็จะรับรู้ว่าจะครูไม่สบาย เพราะทำงานหนักก็จะเป็นห่วง มีโทรถามบ้าง

1.11.4 ในกรณีที่องค์กรของท่านมีการประชุม ครูส่วนใหญ่เข้าร่วมประชุมหรือไม่

ตอบ เข้าประชุม ที่ไม่เข้าประชุมก็จะมีสาเหตุที่ยอมรับกันได้

1.11.4 ในกรณีที่มิจิจกรรมของโรงเรียน โรงเรียนได้บังคับให้ทุกคนเข้าร่วมหรือไม่ หากไม่บังคับ ท่านหรือเพื่อนครูเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

1.11.5 บังคับ สำหรับกิจกรรมที่ไม่บังคับก็จะมี ทุกคนก็จะเข้ากัน

ไม่ตรงกันหรือไม่ กันท่านได้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนในด้านความสามัคคีอย่างไรบ้าง

1.14 แบบอย่างในการต้อนรับแขก

1.15 ด้านความสะอาด ท่านได้เป็นแบบอย่างให้นักเรียนในด้านการรักษาความสะอาดอย่างไรบ้าง

1.8.1 ความสะอาดของร่างกาย

ตอบ ครูจะเป็นแบบให้แก่นักเรียน ซึ่งสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้ นักเรียนจะรักษาความสะอาดกัน ตอนนี้จะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโรคหิด บางคนเล่นฟุตบอลเสร็จก็จะไปนอนบนเตียง เป็นสาเหตุของการแพร่โรคติดต่อ บางคนก็จะรักษาความสะอาดมาก บางคนก็จะไม่รักษาความสะอาดเลย

1.8.2 ความสะอาดของเสื้อผ้า

ตอบ รักษา แต่มีบ้างบางคนทีละเลย

1.8.3 ความสะอาดของที่อยู่อาศัย (ห้องเรียน)

ตอบ พยายามปลูกฝัง มีระเบียบของการใช้ห้องโดยเฉพาะในเรื่องของความสะอาด บางห้องก็ทำได้ดี บางห้องก็ไม่เรียบร้อย ซึ่งก็อยู่ที่หัวหน้าเป็นหลัก

2. การตรึงยี่สิบด้วยรูปแบบของการสนทนา ท่านได้ใช้วิธีการตรึงยี่สิบนักเรียนด้วยรูปแบบของการสนทนาในรูปแบบใดบ้างต่อไปนี้ และในแต่ละรูปแบบท่านมีวิธีการอย่างไร

2.1 การสนทนาโดยการพูดคุยและให้ความรู้แบบตัวต่อตัว

ตอบ ใช้ ทั้งนักเรียนที่เรียบร้อยและนักเรียนที่ต้องปรับพฤติกรรม หรือนักเรียนที่ชอบอยู่คนเดียว ซึ่งส่วนใหญ่ก็ได้ผล รวมไปถึงกลุ่มที่ชอบหนีออกข้างนอกก็จะดีขึ้น บางคนก็จะดีขึ้นจากหน้ามือเป็นหลังมือ ก็จะใช้วิธีการหลากหลาย บางครั้งก็จะเรียกมา บางครั้งก็จะเดินไปหาในช่วงที่นักเรียนนั่งอยู่คนเดียว บางครั้งก็แกล้งไปละหมาดใกล้ ๆ แล้วหาโอกาสคุย บางครั้งก็แกล้งกอดคอไป และลากมาด้วยกัน ใช้ทำทางไปเลย

2.2 การสนทนาโดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนเป็นกลุ่ม

ตอบ ทุก ๆ วันศุกร์ คาบ 1-2 โรงเรียนก็จะแบ่งกลุ่มให้อยู่แล้วก็จะมีการคุยแต่ละคนเป็นมูร์ออบบีย ก็ทำอยู่แล้ว หรือไม่ก็มีการรวมตัวของนักเรียน เช่น ด้านวิชาการ ด้านกีฬา กลุ่มสร้างสรรค์ การทำเรื่องเลื้อ การออกไปทัศนศึกษา การไปเล่นฟุตบอลหญ้าเทียม ครูพาไปเที่ยวงานไวท์ซันแนล กลุ่มฮาลาเกะพานักเรียนไปเที่ยวบ้านของเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มฮาลาเกะเดียวกัน หรือกลุ่มที่เป็นกะเทย ก็จะมีหลังอัตรี อีซา ก็จะมีกลุ่มเล่นกีฬา กลุ่มวิ่ง ตะกร้อ การเล่นฟุตบอล กีฬาต่าง ๆ ก็จะเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์และตรึงยี่สิบไปได้โดยการแลกเปลี่ยน

2.3 การสนทนาโดยการถามตอบ

ตอบ เป็นวิธีการที่ใช้บ่อย ก็มีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนคิดเพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบคำตอบด้วยตัวของเขาเอง

2.4 การเล่าให้ฟัง

ตอบ เป็นวิธีการที่ใช้เหมือนกัน โดยเป็นเรื่องเล่าที่เป็นอุทาหรณ์สอนใจ ก็จะใช้ในสิ่งที่เด็กชอบ เช่น การ์ตูน ก็จะเล่าเรื่องการ์ตูนที่สอนเรื่องความเป็นเพื่อน เพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน หรือไม่ก็เป็นเรื่องเล่าที่เราคิดขึ้นมาเอง

2.5 การพูดหยอกล้อ

ตอบ ใช่ ก็จะใช้วิธีการนี้สำหรับนักเรียนที่เป็นกะเทย ก็จะสอนวิธีการใช้ชีวิตแบบลูกผู้ชาย ก็จะพยายามปลุกฝังในสิ่งที่ดีหรือไม่ดี โดยเฉพาะชอบเขตรหว่างชายหญิง

2.6 การสนทนาด้วยการเริ่มต้นด้วยการสอบถามต่ออัลลอฮ์

ตอบ เคยใช้ เช่นจับได้ว่าขโมยของ แล้วจะใช้วิธีการนี้ หรือไม่ในกรณีที่นักเรียนมาบอกว่าเงินหายก็จะใช้ เพื่อนนักเรียนไม่กล้าแอบอ้าง ก็จะได้ไม่ได้ใช้วิธีการนี้บ่อยนัก เพราะไม่อยากให้นักเรียนเอาไปใช้พร่ำเพรื่อ ใช้ในเรื่องที่ใหญ่ และสำคัญจริง ๆ

2.7 การสนทนาด้วยคำพูดที่กินใจ

ตอบ มี ก็ใช้บ่อย โดยการเรียกนักเรียนมา

2.8 การสนทนาด้วยการยกตัวอย่าง

ตอบ ก็จะใช้วิธีการยกตัวอย่างนักเรียนแต่ไม่ได้บอกชื่อ เพราะนักเรียนก็จะอายเพื่อนจะล้อว่าเป็นเด็กเรียน หรือไม่ตัวอย่างของบรรดานบี ซอฮาบะฮ์

3. การตรึงบียะฮ์วิธีการของการฝึกให้เกิดความเคยชิน ท่านมีวิธีการในการตรึงบียะฮ์นักเรียนให้เกิดความเคยชินในรูปแบบใดบ้างต่อไปนี้ และในแต่ละรูปแบบมีวิธีการอย่างไร

3.1 ในด้านความรับผิดชอบต่อการทำอามัลอิบะตะฮ์

ตอบ ใช้ความสม่ำเสมอ ฝึกฝน

4. การตรึงบียะฮ์ด้วยการใช้อัลกุรอาน อัลหะดีษ ทำอย่างไร

ตอบ ใช้ในทุกส่วนของการตรึงบียะฮ์

5. หากนักเรียนทำความผิดท่านใช้การตรึงบียะฮ์ด้วยการลงโทษด้วยวิธีการใดบ้างต่อไปนี้

ตอบ เป็นครูหอพัก จะสนิทกับนักเรียน เลยไม่เคยลงโทษนักเรียนเลย ส่วนใหญ่ก็ใช้การพูดคุยมากกว่า